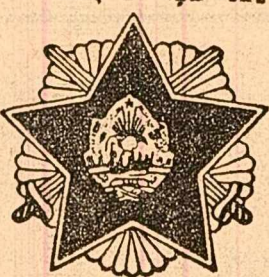

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

LA MULȚI ANI!

Anul XXXIV Nr. 6487

Joi 31 decembrie 1964

6 PAGINI — 30 BANI

A N U L N O U

În noaptea asta, clinchetul de pahare și tradiționala urare „La mulți ani!” vor însoți, de la un capăt la altul al țării, momentul solemn al deschiderii porților noului an. Gestul simplu, firesc, al rușiei ultimele zile din vechiul calendar va însemna, pentru milioane și milioane de oameni, urcușul pe o nouă treaptă a drumului larg spre viitorul luminat de învățătura partidului.

Ultima filă, pe care se află înscris „31 decembrie”, evocă întregul calendar, calea străbătută de poporul nostru de-a lungul anului 1964, stăruind bucuria firească a izbînzilor cucerite. Dacă această ultimă filă a bilanțului ar aduna toate succesele obținute de oamenii muncii din țara noastră în anul ce se încheie, ar trebui să capete dimensiunile unui tom voluminos. A fost un an rodnic, marcat de importante realizări în dezvoltarea economică și social-culturală a patriei. Înfruntînd neabătut politica partidului nostru de industrializare socialistă a țării — temelie viguroasă pentru creșterea armonioasă, în ritm sustinut a tuturor ramurilor economiei naționale, a nivelului de trai al maselor — muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreaga țară au reușit, prin munca lor plină de entuziasm și abnegație, să depășească planul producției globale industriale cu 2 la sută, realizînd o producție cu 14 la sută mai mare decît anul trecut.

Pășind în al treilea deceniu de viață liberă a patriei, poporul nostru a conturat pe zările anului aniversar 1964 profilul luminos al construcțiilor date în funcțiune, al noilor întreprinderi, ansambluri de locuințe, edificii social-culturale. Schelele șantierelor au devenit un adevărat simbol al României socialiste.

La sate se înfruptește treptat programul complex de măsuri inițiat de conducerea partidului pentru dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii socialiste, traul țărănimii se îmbunătățește continuu. Știința și cultura cunosc o puternică înflorire. Pe baza dezvoltării economice și științifice naționale se ridică sistematic nivelul de trai al poporului. Ori încotro țîrânci privirea, întîlnim imagini impresionante ale noului, care dau ternei emoții vibrante a poetului: „O, țara mea cea plină de minuni!” Succesele țării noastre pe toate țărmurile economiei și culturii oglindesc marea forță a orînduirii socialiste, minunatele capacități ale poporului descătășat, constructor al vișii noi.

Cu încredere nestrămănută în viitor, oamenii muncii pășesc în ultimul an al șesenalului, consacrin-du-și întreaga lor putere creatoare, energia și avîntul, îndepliniri obiectivelor înscrise în planul economic pe anul viitor, care reflectă caracterul realist, științific al politicii partidului. Apropiatele alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și în saturele populare vor constitui o nouă expresie a unității politico-morale a întregului popor în jurul partidului și guvernului.

Zece și sute de milioane de oameni simpli de pe întreaga planșă pămîntului vor sărbători în noaptea această prima filă a noului calendar, străduindu-se să treze prin ea, ca prin lentilele lunete, fizionomia anului care vine. Ce va aduce omenirii anul 1965? — Iată o întrebare care se pune în noaptea asta pe buzele și în inimile oamenilor de pe toate continentele. Fiește că ei caută să deseneze în prima filă a calendarului les împlinirea propriilor lor și aspirații. Iar acestea sînt ut ca oricînd legate de cele

mai scumpe țeluri ale omenirii — pacea și progresul social.

Popoarele țărilor socialiste, libere și stăpîne pe soarta lor, își făuresc prin munca lor viitorul; în noul an ele vor depune eforturi pentru a obține noi succese în dezvoltarea economică și culturii, în ridicarea nivelului de trai.

„Anul soarelui calm” — așa au numit oamenii de știință de pe întregul glob o vastă acțiune de cercetări întreprinsă pe plan mondial în anul care a trecut. Folosind această expresie în înțeles metaforic, se poate spune că anul internațional 1964 a fost luminat de un soare mai calm, răspunzînd celor mai arzătoare năzuințe ale popoarelor.

Coexistența pașnică s-a afirmat tot mai mult în viața internațională ca un principiu rodnic și activ, întemeiat pe fundamentul solid al egalității suverane a statelor. El și-a găsit concretizarea în faptul că începutul de destindere, înfruntînd obstacole și greutăți, s-a dezvoltat, a căștigat teren prin noi pași înainte spre normalizarea relațiilor internaționale. Intensificarea contactelor și schimburilor pe plan economic, politic, cultural.

A fost un an în care noi popoare și-au cucerit libertatea și independența. Cartografi au avut de lucru însemnând noi state independente pe harta politică a lumii contemporane. Lărgirea continuă a sferii luptei forțelor progresiste, succesele cu care ea este încununată în diferite puncte ale globului pămîntesc, se dovedesc un proces dinamic și ireversibil, care nu poate fi oprit.

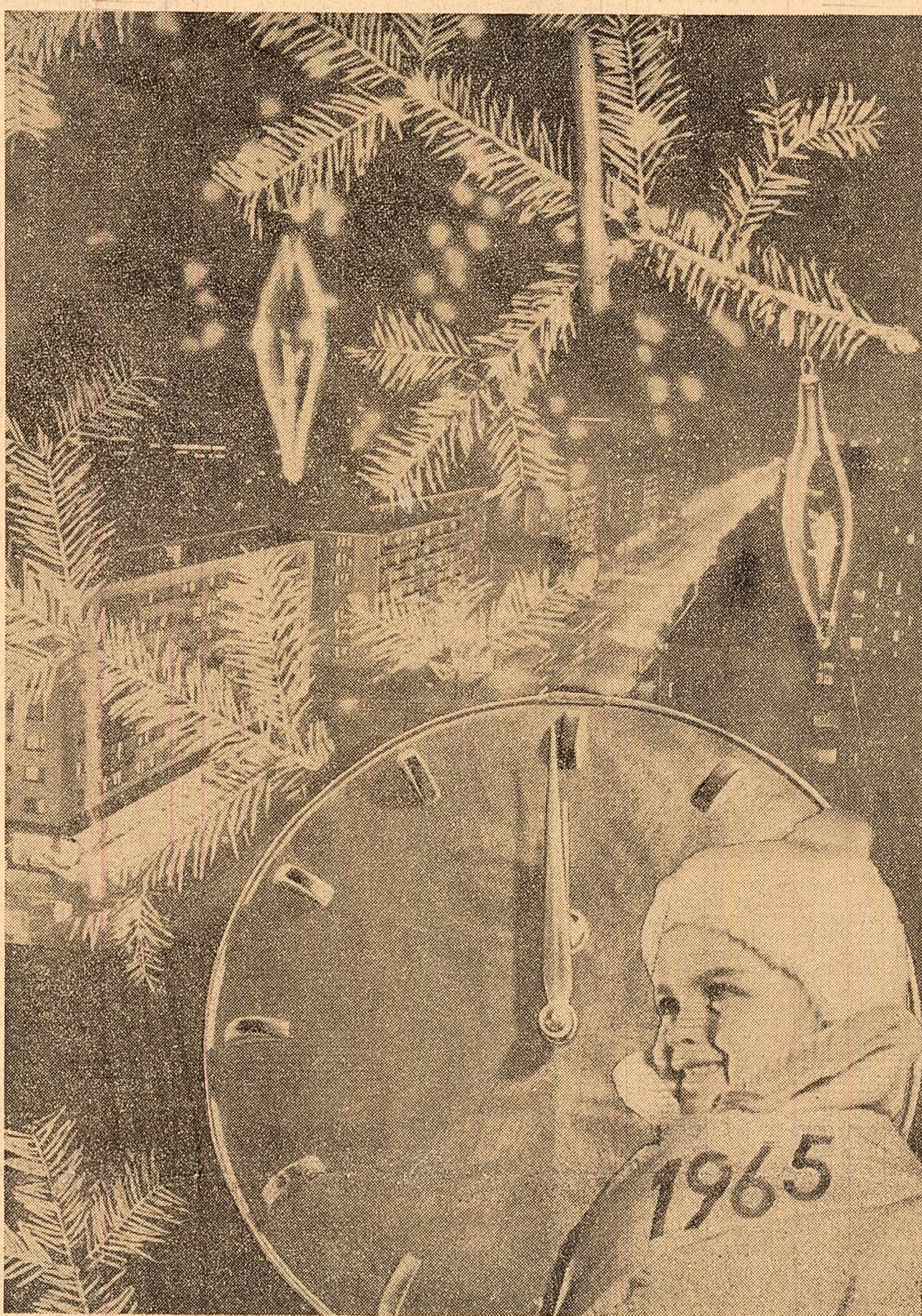
Pășind în noul an, popoarele de pe toate meridianele și paralelele de globului sînt animate de dorința de a-și încorda și mai mult eforturile pentru normalizarea relațiilor între state, pentru a apăra și consolida pacea lumii, a asigura o atmosferă internațională de înțelegere și colaborare, prielnică circulației continue de valori materiale și spirituale, în folosul fiecărui popor și al întregii omeniri.

Anul 1964 a oglindit elocvent creșterea continuă a rolului R. P. Romînie ca factor activ al vieții internaționale, sporirea prestigiului ei pe arena mondială ca urmare a politicii sale de promovare consecventă a intereselor păcii și socialismului. Vizitele delegațiilor guvernamentale ale țării noastre în diferite țări și ale unor conducători de state în România, dezvoltarea contactelor multilaterale, lărgirea schimburilor economice cu numeroase state, participarea reprezentanților romîni în diferite foruri internaționale, prezența și prețuirea de care s-au bucurat peste hotare solii științei, culturii și artei noastre — toate exprimă atașamentul ferm al țării noastre față de pace.

Și în 1965 țara noastră va acționa mai departe, împreună cu celelalte țări socialiste și cu alte state iubitoare de pace, pentru destindere în relațiile internaționale, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru prietenie și înțelegere între popoare, pentru noi victorii ale cauzei păcii și socialismului în întreaga lume.

Cu firească mindrie patriotică pentru izbînzile anului 1964, liberi și stăpîni pe destinele lor, oamenii muncii din patria noastră intră pe porțile noului an însușindu-și hotărîrea neabătută de a înainta, sub înțeleapta călăuzire a partidului, spre culmi tot mai înalte de progres și prosperitate, de a obține noi succese în lupta pentru înflorirea patriei socialiste.

LA MULȚI ANI, DRAGI TOVARĂȘI!

Fotomontaj de M. Andreescu

Înfăptuind programul desăvîrșirii construcției socialiste

Conferința organizației raionale de partid Cîmpeni, care a avut loc în zilele de 26—27 decembrie 1964, a adreșat C.C. al P.M.R. o telegramă prin care arată că oamenii muncii din raion au depus eforturi rodnice pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Planul producției globale pe primele 11 luni din acest an a fost îndeplinit în proporție de 104,4 la sută, al producției marfă în proporție de 103,7 la sută.

În cele două decenii de viață liberă, în țara moșilor s-au dobîndit mărețe realizări. S-au alcătuit importante fonduri pentru dezvoltarea industriei miniere și forestiere, s-au construit numeroase locuințe pentru

muncitorii din toate comunele pînă în satele cele mai îndepărtate, din cîșierul munților, s-au ridicat școli, dispensare, magazine de desfacere a mărfurilor.

„Moșii sînt pe deplin conștienți că viața nouă făurită pe aceste meleaguri este rodul conducerii înțelepte și a grijii permanente a Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Comunistii din raionul Cîmpeni asigură partidul că nu-și vor precupeți nici un efort pentru făurirea viitorului luminos al patriei noastre socialiste.

Intr-o telegramă adresată Comite-

tului Central al Partidului Muncitoresc Român de către Conferința organizației raionale de partid Tîrgoviște se arată că în anul care a trecut, peisajul industrial al raionului Tîrgoviște s-a îmbogățit cu o nouă întreprindere de interes republican: Fabrica de beton celular autoclavizat din Doicești. Au fost construite noi școli, cămine culturale, dispensare etc.

Cea de-a XX-a aniversare a eliberării patriei a fost cinstită de către colectivele de muncă din toate domeniile de activitate, în frunte cu comunistii, prin noi și importante succese în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Oamenii muncii din raion sînt hotărîți ca și în anul viitor, ultimul an al planului șesenal, dezvoltînd înțelegerea socialistă, să obțină noi succese în lupta pentru îmbunătățirea calității produselor, sporirea productivității muncii, realizarea de economii și beneficii peste plan, creșterea producției agricole, vegetale și animale.

În orașele patriei

LOCUINȚE ȘI CARTIERE NOI

Înălțarea unor mari obiective industriale, apariția noilor cartiere și clădiri social-culturale, amenajările gospodărești-edilitare schimbă fața orașelor. Se construiesc în ritm rapid în toate colțurile țării. La cele peste 4.000 de apartamente ridicate în anii șesenalului, maramureșeni au adăugat în 1964 alte 2.000, din care numai la Baia Mare 1.148. Zeci și zeci de apartamente s-au dat în folosință în centrele miniere: Cavnic, Baia Borsa, Baia Sprie, Iba, Nistru și allele. În colțurile nordice al țării, în orașele și centrele muncitorești din regiunea Suceava s-au dat în folosință în ultimii cinci ani peste 5.500 de apartamente,

cu o suprafață construită de aproape 1,6 milioane metri pătrați. Și-a schimbat înfățișarea orașul Suceava, s-au construit blocuri la Botoșani, Fălticeni, Rădăuți și în alte localități. Peste 4.000 de apartamente s-au construit în acest an în orașele regiunii Galați. Din 1960 și pînă azi s-au realizat în această regiune 13.000 de apartamente. Mii de locuințe s-au dat în folosință oamenilor muncii la Brașov, Ploiești, Craiova, Cluj și în orașe mai mici ca Slatina, Turu Măgurele, Buzău, Piatra Neamț etc. Iar în anul viitor se vor da în folosință oamenilor muncii încă 53.000 de apartamente.

Așadar, pe diseară!

Mii de convorbiri telefonice se întrețin prin rețelele subterane ale orașului. Urări, felicitări, recomandări, precizări de ultimă oră: „Ne întîlnim, deci, în lajă la „Feroviaru”... Notați-vă: Bulevardul Muncii, blocul nr. 7, etajul 8... Alo! Mă aflu la „Electrotehnica”, pe Magheru. Vino cu un taxi să ducem televizorul” etc, etc...

Așadar, pe diseară. Deși lipsesc troienele „Plugușorului”, decesul calendarului egăfat în cui e un fapt. Ultima filă alină stingheră, ca o frunză din recuzita autorilor de romane.

— Ce deces! Care roman? Tocmai acum, în ultima zi a anului — va exclama cititorul.

Într-adevăr, asemenea cuvinte sînt nelalocul lor, întrucît nici un sfîrșit nu e alt de vesel, alt de dinamic, alt de plin de o frenetică vitalitate, ca sfîrșitul unui an.

Pieton prin București, în ultima zi a anului. E imposibil să statistică, dar se pare că 31 decembrie e ziua celor mai mulți kilometri parcurși pe jos, cu tramvaiul, cu autobuzul, ziua cu cel mai înalt coeficient de mișcare, ritm și grabă în viața anuală a bucureșteanului. Oricît de prevăzător ar fi fost, tot i-a mai rămas de cumpărat ceva, de trimis o telegramă, de ales un cadou. E ultima zi, ultimul termen pentru rezolvarea a 1.000 și una de probleme, intenții, amănunte. Și dacă veți înfriza diseară la ora zece, în magazinul universal „Victoria” veți descoperi desigur pe meșterul nehotărît în lajă a două perechi de pantaloni, spre disperarea vinzătorului obosit. Pentru că în această zi se muncеște stranic în magazine, la poștă, la birourile de voiaj, în crame...

Dacă imaginea Anului Nou este legată de proșpețimea și ingenuitatea primei vîrste, să ne oprim deci la „Romaria Copiilor”. După vitrina cu ursul cel alb pătrunzi într-un peisaj plin de fetele. Marile dileme nu așteaptă numărul anilor. Între turboreactor și triciclet, între păpușă și păline se desfășoară grave dezbateri interioare, uneori exprimate dramatic. Hotărîrea copiilor se manifestă spontan și imperios, în vreme ce indoliile părinților veniți singuri se prelungește din dorința de a descoperi cea mai plăcută surpriză cu pufișii. Vinzătorul răspund în dreapta și în stînga, împachetează cu agilitate păpușe, patinele, turboreactorul, la standul jucăriilor mecanice „motoarele” urie ca pe bulevard.

...La Poșta Centrală, sala caritabilor are aspectul unui atelier industrial. Căruțoarea vin și pleacă, pe mese lungi se învîrtesc teancuri de scrisori, ilustrate, felicitări. Aproape 500.000 în 24 de ore. De două ori și jumătate mai mult decît în celelalte zile ale anului. Mașini încărcate pornesc spre oficiile poștale ale orașului

de unde factorii le duc mai departe, la destinație, urcînd și coborînd etajele noi din Balta Albă, din șoseaua Mihai Bravu sau din Jiului-Știința. Printre pionierii grăbiți ai sfîrșitului de an îi veți vedea și pe acești mesageri ai urărilor de fericire.

...Sînaia, Predeal, Brașov, Galați, Craiova, Cluj. Cu locuri rezervate sau fără, bucureșteanul pleacă spre cabane sau spre ruden din provincie. La ghișeele biroului central de voiaj e o aluțență rar înțîlnită pentru că în acest an Revelionul mai însemnă și trei zile de vacanță. Unele trenuri sînt dublate, altele li se așează vagoane suplimentare, Gara de Nord cunoaște ritmul și forta marilor sărbători.

Dacă timpul nu ne permite să ne oprim în piețele orașului sau în marile magazine alimentare menite să satisfacă gusturi și prefeințe gastronomice din cele mai diferite, s-ar veni în această zi să înțirzim cîteva minute într-o cramă. La vinăria Costel din piața Amzei canalcaș buloșoilor sună muzical, ca o trompetă de carton pentru copii. Fiind o problemă de specialitate, majoritatea cumpărătorilor sînt bărbăți. Vinul de Odobesti, țuca sau vinurile noi sînt degustate după tipic, uneori prelunțit, ca un preambul la Revelionul nostru demigeană va poposi în tripluri și tradiționala male.

Ajunși aici e momentul să ne bîm cum vor petrece bucuria această noapte. Există, ca întotdeauna, oameni gîbiți care o vor lua din pripă. Există însă și alții...

La sala Studio a Teatrului Național se joacă piesa „Să nu te joci cu dragostea”. Print-o coincidență, biletele au seria 366, exact numărul zilelor din acest an bisect. Într-ultimul gong al Naționalului — și al altor teatre — și primul gong al Anului Nou nu rămînd, decît vreo două-trei ore. Spec-tatorii și actorii își vor începe deci tricicletul, între păpușă și păline se desfășoară grave dezbateri interioare, uneori exprimate dramatic. Hotărîrea copiilor se manifestă spontan și imperios, în vreme ce indoliile părinților veniți singuri se prelungește din dorința de a descoperi cea mai plăcută surpriză cu pufișii. Vinzătorul răspund în dreapta și în stînga, împachetează cu agilitate păpușe, patinele, turboreactorul, la standul jucăriilor mecanice „motoarele” urie ca pe bulevard.

Revelion 1965. Într-o cantină modernă cu pereți de cristal, muncitorii noilor fabrici din cartierul „Militari” vor petrece primul lor An Nou împreună; la casa de cultură a întinerului din raionul 16 Februarie cea mai frumoasă „mască” va primi un premiu surpriză; în celălalt capăt al Bucureștiului, în blocul-turm G7 din cartierul Balta Albă, tînăra pereche Palade — amindoi studenți — va sărbători, împreună cu colegii, primul Revelion în casa nouă!

Dar restaurantele! În jurul unui uriaș post de iarnă, aproape trei sute de grivieni vor petrece această noapte la „Feroviaru”. Și lista ar putea continua, continua...
Așadar, pe diseară!

Paul DIACONESCU

— Care este pentru dvs. cea mai importantă zi a anului care a trecut?

Mai bine de zece reporteri ai „Științei” au răscolit arhivele calde încă, păstrate în minte și în inimă, ale vieții personale și ale muncii a zeci de oameni, foarte asemănători și foarte diferiți între ei: constructori, artiști, mineri, sportivi, țărani, ingineri, oameni de toate vîrștele și profesii.

A doua întrebare pusă de reporteri a fost:

— Ce așteptați pentru anul ce vine?

În afară de urări fierbinți și unanime, pe care azi le rostesc de la un capăt la altul al Romîniei toți oamenii acestei țări — urări pentru prosperitatea patriei, pentru partidul nostru, pentru cauza socialismului, pentru pacea lumii, pentru prietenia între popoare — oamenii au vorbit despre anul care a trecut și despre proiectele lor, care se împletesc cu acelea ale colectivului, ale familiei, prietenilor și tovarășilor de muncă.

— Tovarășe Năstase, de cînd zici că ești mata pe șantier?

— Păi ce, nu v-am spus?

Era o după-amiază frumoasă și-și era mai mare dragul să lucrezi, dar el, în loc să-și vadă de treabă, s-a apucat de calcule. I-am pus la punct.

Seara, însă, după lucru, m-am luat pe sus la o bere. S-au întins spre mine acum halbe. Unul din ei, Podaru (cum este la școala de mașini), mi-a adus un logos: „Tovarășe șef de brigadă, noi, colectivul, vă felicităm cu ocazia împlinirii celei de-a 5.000-a zi pe șantier și vă urăm să mai stați pe șantier încă de 5.000 de ori pe altă...”

— O zi de care îmi amintesc este 17 Iulie. Eram pe acoperișul unei hale și băteați din brigadă calculau cu cretă nu știu ce cifre. Vine unul la mine și îmi spune:

MÎINE E 1965

Să fi trecut de atunci 5.000 de zile? Nu mi-a venit să cred. Precă a fost repede. Și am numărat anii și lunile pe degete, acolo, la masă, le-am înmulțit, așa cum făcuseră băieții sus, pe acoperișul halei. Trecură într-adevăr 5.000 de zile...

„Eram puși și am plecat de acasă, de la Sîlpeni-Argeș, de dragul salopetei de brigadier. Am nimerit la Hunedoara. Am stat la baracă și am dat cu lopata la fundația furnalului nr. 6. De la fundație am trecut la montaj și acolo am rămas. Cînd sîntem sus, pe înălțimi, privim totul împrejur și cuprîndem dint-o dată furnale și ojele, laminatoare, cocșerii și fabrici de aglomerare, toată Hunedoara de azi. Lucrăm cu plăcere. Singurul capitol la care brigada reacționează „nedisciplinat” îl constituie graficele de execuție. Niciodată nu le-am respectat prevederile. Chiar și la cele mai grele lucrări timpul de lucru a fost scurtat cu 5—6 zile.

Tovarășul Nicolae Năstase, care ne-a povestit cele de mai sus, este montor la întreprinderea de construcții siderurgice din Hunedoara. Montor, adică „ultima mîna” la pre-

darea unor lucrări. Fără să-și scoată carnetul din buzunar ne-a înșirat zilele cînd au intrat în funcțiune cuploarele Martin nr. 7 și nr. 8 și, modernizat, furnalul de 1.000 mc.

— Și acum, a încheiat el zîmbînd, vă rog să alegeți singuri din toată povestea asta care este pentru mine cea mai deosebită zi a anului.

Mulțumindu-i pentru răspuns, să părăsim înălțimile schelelor pentru a ne înfunda în adîncurile munților.

— Atunci a văzut lumina zilei prima tonă de cărbune. A fost o zi luminată, întipărită pentru todeauna în inima mea și a otacilor mei. Zic luminoasă pentru că de atunci aproape 350.000 tone de cărbune au luat drumul centralelor electrice de la Craiova și Doicești.

Alături de cărbunele extras din noile mine, economia noastră socialistă primește din regiunea Oltenia, altădată înapoiată economiceste, locomotive Diesel-electrice, mi de mașini electrice și agricole, nave fluviale, produse lemnoase valorificate la un nivel superior, produse casnice moderne etc.

Am aflat apoi că la mineral se și stăturea cu otacii: de la vechiul record de 50 de metri vor să ajungă

la 60 metri viteză de înaintare pe linie în abataje cu front lung. Au calculat că se poate.

— Intocmai. Și acum am preocupări literare. Încerc să scriu ceva amintiri din viața teatrală.

— Poate ne-ați putea spune care a fost pentru dumneavoastră cea mai însemnată zi din anul ce se termină?

— Socotesc că cea mai mare realizare a mea e faptul că apuc să văd realizările celor ce vin după mine și care mă întrec.

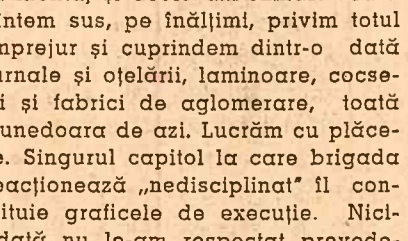
După convorbirea cu unul din cei mai vîrstnici slujitori ai scenei, reporteri noștri s-au dus să ia un interviu și unele dintre cele mai tinere actrițe, care și-a făcut debutul în anul de care ne despartîm.

— Dar literatura și teatrul sînt rude bune

(Continuare în pag. II a)

Ziua 5.000

Întîlnire sub Carpați

...și replicile unei debutante

În pragul a 85 de ani

Ne aflăm în fața constructorului Șolness. Mai bine zis, în fața personajului isebian interpretat — deocamdată în repetiții — de artistul poporului Ștefan Brăborescu. Clujeștii știu că, în ciuda celor aproape 85 de ani ai săi, este greu să-l găsești acasă.

— Cînd împliniți 85 de ani?

— În 1965.

— Pentru a cîta oară pe scenă, maestro?

— N-am făcut o asemenea socoteală și nici nu vreau. Mi-am început cariera de actor acum vreo 60 de ani. Atunci, din multiplele mele preocupări, printre care și cele publicistice, „m-a furat” teatrul.

— Dar literatura și teatrul sînt rude bune

(Continuare în pag. II a)

— Intocmai. Și acum am preocupări literare. Încerc să scriu ceva amintiri din viața teatrală.

— Poate ne-ați putea spune care a fost pentru dumneavoastră cea mai însemnată zi din anul ce se termină?

— Socotesc că cea mai mare realizare a mea e faptul că apuc să văd realizările celor ce vin după mine și care mă întrec.

După convorbirea cu unul din cei mai vîrstnici slujitori ai scenei, reporteri noștri s-au dus să ia un interviu și unele dintre cele mai tinere actrițe, care și-a făcut debutul în anul de care ne despartîm.

— Dar literatura și teatrul sînt rude bune

(Continuare în pag. II a)

...și replicile unei debutante

Ne aflăm în fața constructorului Șolness. Mai bine zis, în fața personajului isebian interpretat — deocamdată în repetiții — de artistul poporului Ștefan Brăborescu. Clujeștii știu că, în ciuda celor aproape 85 de ani ai săi, este greu să-l găsești acasă.

— Cînd împliniți 85 de ani?

— În 1965.

— Pentru a cîta oară pe scenă, maestro?

— N-am făcut o asemenea socoteală și nici nu vreau. Mi-am început cariera de actor acum vreo 60 de ani. Atunci, din multiplele mele preocupări, printre care și cele publicistice, „m-a furat” teatrul.

— Dar literatura și teatrul sînt rude bune

(Continuare în pag. II a)

TUDOR ARGHEZI

Încă de pe când nu era ziarul citit astăzi de toată lumea, știința...

COLIND

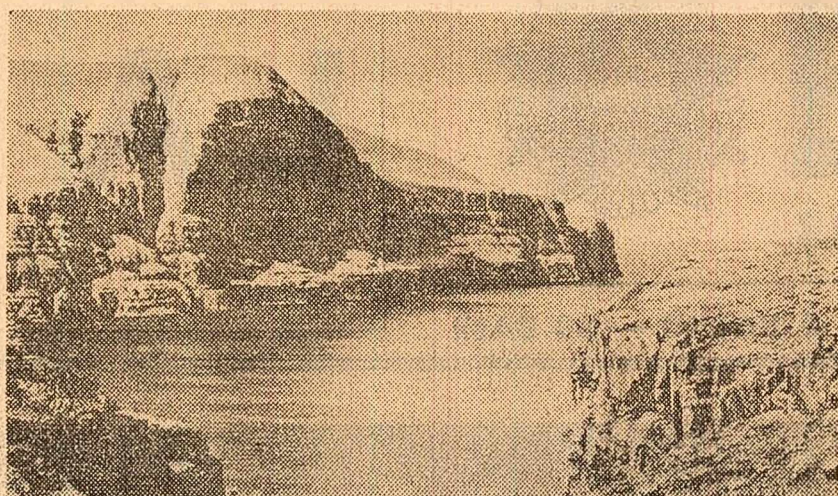
Nu te aștepta la vorbe ci la simțirile simțite ale miilor de bunici...

AZI ȘI ÎN VIITOR

Oamenii acestui al 29-lea secol trăiesc în mijlocul unei conștientizări...

Nikolai Basov, Aleksandr Prohorov și Charles Townes (S.U.A.) au fost distinși cu premiul Nobel...

Continuându-și efortul de a pătrunde cât mai adânc în mecanismul întim al vieții...

Feroe. Unul din fiorduri

Aș fi vrut să trimit cititorilor din țară descrierea călătoriei noastre...

apă un sal cu casele albe de viu, de falduri și armonios colorate...

Scrisoare de pe traulerul „Constanța” PLECAREA DIN FIORDURI

Între Thorshavn și Reykjavik, din cînd în cînd, fum: era acolo și cineva viu.

Thorshavn

A fost așa de neașteptată intrarea noastră în portul Thorshavn...

portul intră pînă aproape în mijlocul orașului. Mai aveam câteva corăbii pe care...

Eldevig

Cînd am trecut prima oară pe acolo, de la sud la nord, am ocolit prin vest insulele...

Se numea Eldevig, cu rezonanță scandinavă, și avea aceleași culori picturale...

Localnicii insulelor au un pavilion propriu; a doua zi ni l-am procurat în grabă...

„Nu-i nimic!”, a răspuns cu zîmbete curioasă mimica bătrînului...

N-a trecut un deceniu de cînd primul satelit creat de mîna omului...

De la folosirea izotopilor radioactivi și pînă la proiectele motoare ale cosmonavelor viitoare...

În ultimă vreme se preconizează o modalitate cu totul nouă de înmagazinare a informațiilor...

Oamenii de știință continuă ostensivă împotriva bolilor, pentru sănătatea generațiilor...

În mod aparent paradoxal, pătrunderea omului în Cosmos face ca Pămîntul să devină tot mai mic...

„Toate aceste „minuni”, pe care le primim cu încredere și admirație, nu sînt, nu pot fi roadele activității...

Nu cu mult înainte lansării primului satelit, Arthur C. Clarke, specialist în astronautică...

Alte succese au fost înregistrate în domeniul transplantării de țesuturi...

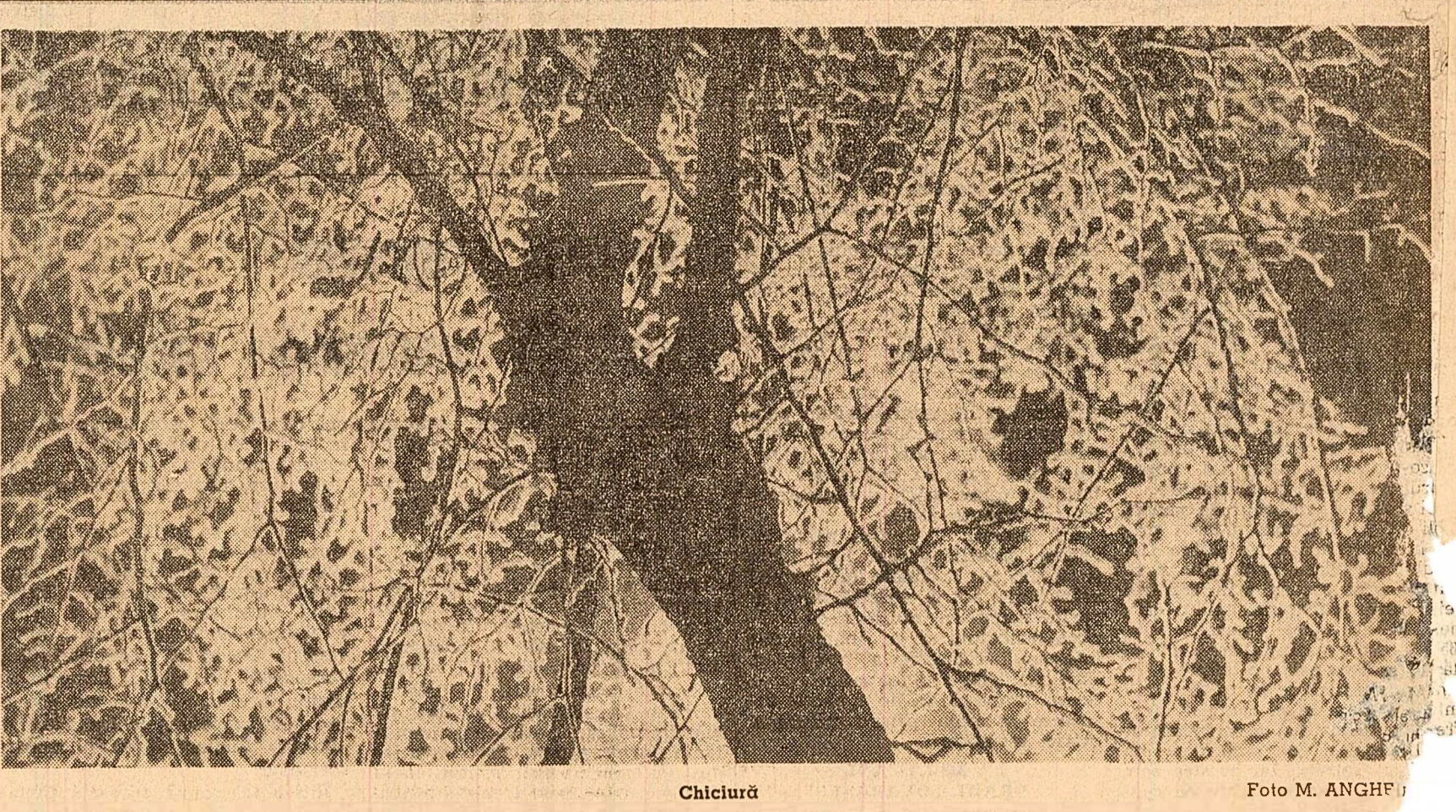
„Moskvici”, cu care am fost pe literă, la munte, și apoi la Galați, oraș în care m-am născut...

În acest timp am stat acolo, în fața satului Eldevig...

Am navigat cu precauție în lungul barierei stîncose, dincolo de care răsărise soarele...

Am înclinat paginile acestei lucrări, for pe unde am trecut. Dar echipajul...

— România... Ne-am grăbit pentru ultima oară: N-ți grăbit — plouă vaporul...

Chicioră

Foto M. ANGHESCU

MÎINE 1965

(Urmare din pag. I-a) Mi s-a dat un rol pe scena Naționalului bucurestean...

„Moskvici”, cu care am fost pe literă, la munte, și apoi la Galați, oraș în care m-am născut...

„Baia Mare-blocuri mari” Sînt din Tara Motilor, sint deci flu de moș și licența pe care am obținut-o...

Începutul lunii mai, cînd la noi cașii sînt în floare. Nu m-am miscat de acolo ore la rînd...

— Nu-i greu de ghicit care a fost pentru mine cea mai frumoasă zi din acest an...

Între Dunăre și Borcea Cum a început povestea cu Pietriou? Cîinci oameni, un tractor, 3 atelaje...

— Cum a început povestea cu Pietriou? Cîinci oameni, un tractor, 3 atelaje, o casă cu 3 camere...

La standul de probă: o naștere și citeva sonde

Baia Mare-blocuri mari

Un record matur în pragul maturității

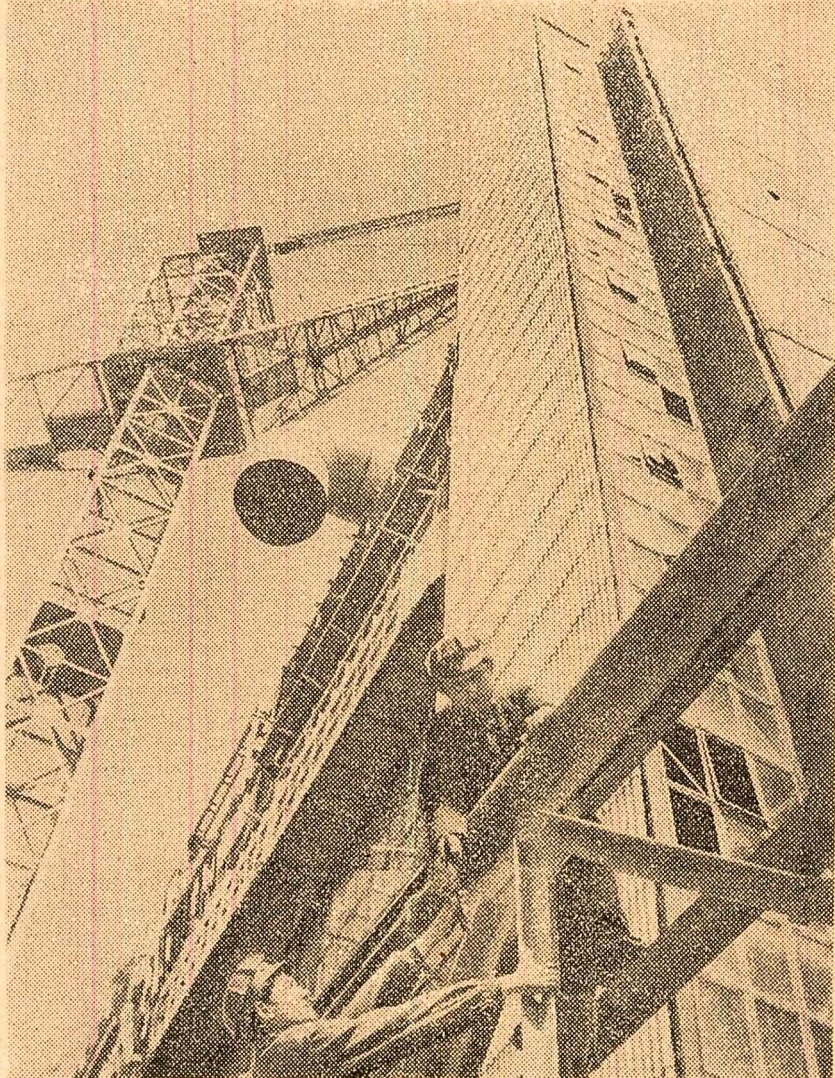
Între Dunăre și Borcea

Ultimul itinerar 1964

DE-A LUNGUL A 8784 DE ORE

CIND AU MAI RAMAS PU-TINE CEASURI... Lung drumul 365 de zile. Ba nu; chiar o zi in plus. An bisect. Ginditi-va ca asta inseamna 8784 de ore.

— In absenta avionului supersonic si a masinii electronice, calatoria pare a fi nerealizata. Brusc, pitvitor ne-au cazut pe tocile ziarului.

Oameni și schele — imagine dominantă a anului

Poate că, în egală măsură, de citiva ani încoace, penia lor topografică se înnoiește în lucrările realizate în cel mai înalt nivel tehnic. Producția de clor și sodă a combinatului se dublează; aici, unde în urmă cu ani era un loc viran. Economie — geografie — istorie...

tu o producție anuală de 36.000 tone. În preajma solistiului de circuitul economiei naționale în instalația de electroliză, realizată la cel mai înalt nivel tehnic. Producția de clor și sodă a combinatului se dublează; aici, unde în urmă cu ani era un loc viran. Economie — geografie — istorie...

Înșiruire, firește, incompletă. Și mai anevoioasă ar fi desprinderea de pe agenda anului a șantierelor care împing fără excepție toate cele 16 regiuni ale țării. Cresc sub ochii întregului popor: un Borzești al oltenilor — combinat chimic de la Craiova, marele combinat siderurgic de la Galați, zăni de beton la porțile Argeșului — hidrocentrala „16 Februarie”, bazinul cuprifere de la Moldova Nouă, leagănul ingreșămintelor autozoote de la Tirgu Mureș. Se construiește — dar unde se construiește — în sud — la Călbășii, în nord — toamna la Sighetul Marmației, unde pădurile maramureșene vor cunoaște o valorificare superioară. Căci pretutindeni, ridicarea la putere a resurselor noastre naturale, pe toate căile progresului tehnic planterilor, face ca să prindă viață planurile de valorificare superioară. Străvechile bogății resimt marile preferențe ale acestui timp.

Și anul de care ne despărțim acum, la miezul de noapte, a maturizat harta patriei. Neavind migăloasă penia topografică, nu te-ai încumeta să „cartografiezi” atâtea întinderi trăsături de pe imensul șantier al României, desfășurat la scara țării întregi. Dar să ne apropiem de hartă...

HUNEDOARA. La 25 iunie, un nou cuplor de 400 tone a primit botezul flăcărilor. El singur intră în producția de 41. La scurtă vreme l-a urmat un cuplor german. de aceeași capacitate.

TURNU MĂGURELE. Nu de mult primul fărâș al jalonului construcției care își desăvârșește acum contururile pe 2 iulie, Dunării. Și iată că la 2 zile, printr-o telegramă, constructorii raportau parțialul terminării cu șase luni înainte de termen a lucrărilor de construcții-montaj la fabrica de acid sulfuric. Iar zău din 12 august aducea vestea că s-au realizat primele bariere de acid sulfuric.

BISTRITA. De-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

VALEA MOTRULUI. La 1 martie reporterul nota că pe harta acestor locuri nu apăruese încă pătrățul negru, semnul industriei cărbunelui. O lună și jumătate mai târziu, în Valea Motrului, cel mai tânăr bazin carbonifer al țării, a intrat în producție marea Horăști. Lucrând cu întreaga sa capacitate, instalația de sortare și încălzire a minel va asigura livrarea a 175 tone cărbune pe oră. Vasazică, una dintre orele cele mai bogate ale anului.

PAROȘENI. Început de Iulie. A intrat în funcțiune un nou grup electric de 150 MW la centrala termoelectrică. Acest izvor de lumină și putere reprezintă aproape un sfert din întreaga putere instalată în țară înainte de '64.

BORZEȘTI. Mămăra a adus în nomenclatorul de produse al combinatului chimic o denumire nouă: polioronul de vinil. Modernă uzină este proiectată pen-

de pe 6 hectare de roșii, adică 38.511 lei la hectar. Poți spune că dorința mea de-o viață... a dat roade.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

laturului CIFA 102, de la puterile microscopice, de la strungurile cu comandă după program până la rudimentul mișcării ca o bijuterie — toate dau măsura cutezătoarelor și înțeleptelor planuri de industrializare socialista, temele trinitice a profundelor înnoiri. Renumită colectivă „Fabrica în R.P.N.” reface o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Holdele, livezile și grădinile se-au trimis la expoziție solia vegetală. Prezentate lor vine dădea parcuri de cifrelor, relief și foiet parcurilor cu fotografii și grafice. Imaginea de ansamblu a unei agriculturi moderne, me spațiul întregii țări, se recompenca aici, în timp, urmărind parca ampla rotație a anotimpurilor peste pământurile românești.

Vizitatorul expoziției își reamintea cu emoție istoricul continent conștientizat de către cuplul de Sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale din primăvara anului 1962: încheierea cooperativării agriculturii, momentul de cotitură în opera de transformare revoluționară a societății noastre. În lumina revărsată de anotimpul izbînzii cooperativizării au început să se coacă roadele înțeleptei politici a partidului de creare a unei agriculturi avansate, intensive, dezvoltate multilateral, prin mecanizare complexă, chimică și aplicare în producție a celor mai noi cercetări de știință. Toate acestea, chiar în condițiile climatice cîmpului de anul 1964, au făcut ca producțiile obținute la principalele culturi să fie relativ bune, unde depășind nivelul celor din anii anteriori.

Eveniment pe agenda agricolă a lui '64: pentru prima dată în istoria lor, vase întindere de pământ, supuse asaltului mecanizării, îndiguite, desecate, defrișate, s-au prefăcut într-un leagăn al recoltelor. În lumca Dunării au fost trezite la viață, pînă acum, peste 200.000 de hectare. Cota înaltă a primei recolte de porumb dobîndită aici evidențiază rodnicia inspiratorilor mîsurii luate de partid. O ultimă țire, recent sosită de pe șantierul de hidroameliorații din Insula Mare a Brăilei, amuță terminarea construcției dragii inelar în lungime de 135 kilometri care fecste de inundările pîmpului 72.000 de hectare. Unele plina de lucrătorilor din agricultură se vor fructifica în aromele și culorile dulciilor roade ale pîmîntului pe vor răsări, în noile ani, pe cele peste 18.000 de hectare de vie și pe cele aproape 24.000 de hectare de livezi care au îmbogățit patrimoniul vitivinicol al țării '64.

Dar să ne continuăm itinerarul prin expoziție. Acolo, printre vizitatori, îți trebuiau poate orîntuile mișcării electronice de calcul pentru a înregistra și a clasifica fiecare din cele multitudine „ce mi-a plăcut” și „de ce mi-a plăcut”. Ce simplu, însă, fără aportul creierului electronic, a reușit împede numitorul comun al tuturor aprecierilor: calitatea. Un fir necăzut lega zecile de mii de expozate găzduite sub cupola marelui pavilion de preocupările capitale ale creațiilor exprimate de milioanele de vizitatori reprezentînd un simbol în generalizarea pe scară largă a celor mai bune reușite. Interesant pentru atmosfera expoziției a fost faptul că pe a depășii cadrul limitat al unei simple prezentări, oferind muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor un bun prilej de a-și împărtăși reciproc experiența pozitivă dobîndită. Transformată într-un imens anfiteatru, expoziția a mijlocit un larg și binevenit schimb de păreri, de propuneri prețioase făcute cu maturitate și exigență.

CU O LUNA ÎNAINTE DE ECHINOCTIUL DE TOAMNĂ, Bucureștiul, la marginea lui de miază-noapte, și-a adăugat un orizont. Căci, de dimineață pînă seara, orele de trei luni — alifal spus, de-a lungul a peste 900 de ore — vastul perimetru al Expoziției realizărilor economiei naționale a găzduit peste 3 milioane de oameni. Un oraș care vorbea în numele unei țări. Două itinerare îl solicitau pe vizitator. Unul, în spațiu, măsurat în kilometri pe parcursul cărora îl strălegeau cu forța unui magnet pavilionalele, standurile, expozatele. Altul, în timp; timpul celor două decenii în cuprinsul cărora România a urcat pe o prestigioasă treaptă a creației materiale.

Pe ecranul panoramic al anului XX (despre expoziție este vorba), prezența coloanelor lui Brîncuși sugera avîntul unei țări în continuu progres, cu o economie complexă și o cultură înfloritoare puse pe de-a întregul în slujba creșterii bunăstării fizice al. De la imensul stîncă Carusel pînă la creierii electronici ai calcul-

de pe 6 hectare de roșii, adică 38.511 lei la hectar. Poți spune că dorința mea de-o viață... a dat roade.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

Meridiane și paralele strine în focul expoziției: în alfabet latin, chirilic, arab, numeroși oaspeți de peste hotare s-au simțit în mijlocul să-și noteze impresiile.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

Ne amintim că într-unul din pavilionul se afla un ecran de televiziune care la orice oră. Trezind prin fața lui, vizitatorul își descoperea instantaneu efectul o întreagă istorie de căutări și eforturi, de perfecționări și performanțe, de pasiuni și eroism, fiind clogul implicit al minților și brațelor făuritoare.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii. Noua hotărâre a venit să întrepăească vechiul program de măsuri îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc; astfel că în 1964 salariul real este de peste două ori mai mare decît în 1950.

CHIAR DIN PRIMA CLIPA

a existenței sale, 1964 și-a definit emoționant personalitatea, înscrind-se în noua istorie a țării, în viața neclădită dintre noi, sub simbolica denumire ANUL XX. El avea să adauge liniile și culorile înalte pe tabloul în contul său desăvîrșit al patriei socialiste.

Mai mult ca oricare altul, acest an XX a pus în lumină energiile întregului popor care, smulșind din mlațca îngrășată a unei orînduiri ce încetăsa, și-a aflat de-a lungul celor două decenii o valorificare fără precedent. O imagine a fost dominată de răstimpul celor 366 de zile, care a rămas a eroismului constructiv și a valorilor înalte și șanțelor de vigoare, oameni și schiele, care se străvechile și înnoite în viața noastră, au fost jalonate de-a lungul anului.

„In istoria patriei noastre, cel 4 ani ce s-au scurs de la ultimele alegeri — spunea recent, la constituirea Consiliului Național al F.D.P., tovarășul Georgeo Gheorghiu-Dej — se vor înscrice ca ani de mari succese în fîntrearea orînduirii socialiste, în ridicarea Republicii Populare Romîne pe noi culmi ale progresului economic. Deosebit de grîtore sînt rezultatele obținute în acești 4 ani în dezvoltarea forțelor de producție ale țării. Realizările planului de 6 ani au fost prevădite și depășite an de an, industria socialistă s-a dezvoltat continuu în ritm înalt, potențialul ei a crescut considerabil datorită construcției unei serii de mari întreprinderi dotate cu tehnici moderne, cîi și reconstrucții și reutilizări întreprinderilor vechi.”

Vor trece anii, vor da rod livezile tinere de castii, se va fi răcit de mult bucurul pus în operă la temelile anului '64 — și la îndemnul celor de-a doua zi: — Vorbiți-ne despre anul XX, noi, cei de acum, vom începe să-l înșirăm: —

—esc anul nostru a trecut pragul ca a noi să trecem deocamdată de viața și să scriem în creșterea pe care o dau în următoarele zile de a-și fîrui în viața noastră — în producție — la u-

serbat la 14 decembrie, cînd uzina lor a îndeplinit planul anual. În acest sentiniment al datoriei împlinite îi face să petrecă și să se veselească din toată inima. Întrebat de reporter despre gîndurile pentru '64, un laminorist a dat următoarele răspunsuri:

— Poftiți la revoluționalul nostru viitor! Cuvintele aveau tîlcul lor. L-am înțeles cînd ziarul de acum citeva zile: în ziua de 22 decembrie a fost realizat planul anual al producției globale industriale pe Capitală de Printre întreprinderi se numără uzina de ține „Republica...”. După cum se vede, laminoristii și-au creat o tradiție de vîște, de an: de a sărbători revoluțional de două ori.

Un lapl plin de semnificație al anului. Chiar din primele zile, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării își au în sufletul lor angajamente în întrecerea socială închinată marelui august. Chibzind gospodărește, în spiritul unei înalte răspunderi, ei își propun ca obiective concrete realizarea planului la toți indicatorii, creșterea continuă a productivității muncii, îmbunătățirea susținută a calității produselor, îndeplinirea înlocmăi a prevederilor planului de investiții, realizarea de economii și beneficii suplimentare. Calendarul orelor, săptămînilor și anotimpurilor consensuază în întrecerea acestor angajamente în imaginea materială a unor împliniri care se adună și fraversează întregul an. Și vîș mai aduce aminte? Colonelele sărbătorești de 23 August aduceau cu ele darul cel mai de preț: toate ramurile economice și toate regiunile țării se prezentau cu angajamente înălțate și depășite. Practic, toate întreprinderile țării își realizaseră planul și angajamentele luate.

Ritmul anului! Ritmul vigoros al unei economii prospere. Cîi de limpede s-a făcut el auzit și acum, de-a lungul acestui decembrie cînd s-a tras linia sub coloana bilanțieră a celor 8784 de ore de lucru și succesul. Anul Nou a intrat pe ziua uzinelor de fracțoare la 10 decembrie; la 14 decembrie el a fost înfrînat de minierii din întreaga industrie a cărbunelui; în aceeași zi și de furnașii Reșiei și Hunedoarei; la 16 decembrie i-au urmat venii muncitorii din industria extractivă de minereuri; la 18 decembrie l-au primit colectivele întreprinderilor din industria lemnului. Căzdele fiind însă cu mult mai numeroase (pînă la 20 decembrie, 473 de întreprinderi au îndeplinit planul anual) oprim aici și anticipăm: peste citiva ceasuri se va auzi cîncetul argințiu al paharelor ridicate în sănătatea tuturor acestor creatori de bunuri materiale, pentru talentul și hărnicia lor, pentru orele calde și pline ale Romîniei în haine de lucru!

Și acum: —

CUM DE N-AM SCRIS pînă acum despre cartografi? Oameni care fac o muncă migăloasă, riguroasă științifică, pentru a ne pune sub ochi contururile miniaturale ale vasterelor spații geografice. Geografi, deci?

ÎN ÎNINE 1965

petrece... un succes rar

canic al Academiei de științe a U.R.S.S. în ziua de 12 decembrie, a precizat valoarea deosebită a lucrării „Elemente pentru calculul plăcilor curbe subțiri elastice”, Comisia superioară de atestări a Ministerului Învățămîntului superior al U.R.S.S. l-a acordat aspirantului romn de-a dreptul titlul superior de doctor în științe fizico-matematice. Felicitându-l pentru succesul său de seamă, un redactor al ziarului nostru l-a întrebat: — În ce constă importanța lucrării dv.?

— Asta nu se cuvîne să apreciez eu: prefer să mă refer la aprecierile referenților științifici. Contribuția originală la teoria generală a acestui domeniu a permis soluționarea sistemului de ecuații al unor plăci curbe utilizate în construcția de scări în spiră, rampe de garaj, la acoperiții de pleo, expoziții, hangare ș.a., și pe această bază s-au dat apoi soluții practice de calcul. În locul unor metode empirice, profetanții pot utiliza acum sistematic calculul științific. De altfel, o parte de calcul prezentat în lucrare s-a și utilizat la noi în țară la proiectarea unor noi cuploare rotative de ciment de mare capacitate, a carcaselor de autobuze. Am menționat că în colaborare cu colegul meu ing. Cristian

Stănescu, cercetător științific, am extins noua teorie la calculul plăcilor curbe autozotrope. — Care vîș sînt proiectele de viitor? — Împreună cu colegul meu Dimitrie Drăghiceanu, cercetător științific, am și început să mă ocup de elaborarea unei teorii a structurilor curbe subțiri (plăci cu goluri), care deocamdată n-a fost formulată. Doresc de asemenea, să redactez un studiu privitor la teoria modelării și la procesul de cercetare științifică în mecanică.

O dorință care a... rodit

Cel care ne vorbește e Mihai Stănescu, membru al cooperativei agri-

cole din Dumbrăveni, raionul Botoșani. — Iarna trecută am fost într-un schimb de experiență la Arad. Am văzut acolo cum se produc legume timpurii. Am venit acasă, și, la propunerea mea, s-a construit și la noi o seră și s-a amenajat un solar pe o suprafață de 23 de ari pentru roșii timpurii. La îndăptost, plantele crescute mari. Erau frumoase și viguroase. Aveau 1,20 metri înălțime. Doar că... nu rodeau! Nu mai aveam odihnă. Mai încercasem eu cu un an înainte această experiență și tot nu-mi reușise. Îmi puneam întrebarea: care să fie cauza? Într-una din zilele de la sfîrșitul lui martie, cînd peste cîmpul mai cădea bruma, sub foliile de polietilenă am zărit primele semne ale rodului în solar. Căuza „nerodirii” era nerăbdarea mea. Aceasta a fost una din zilele mele. Aceasta a fost una din zilele mele. Aceasta a fost una din zilele mele. Aceasta a fost una din zilele mele.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

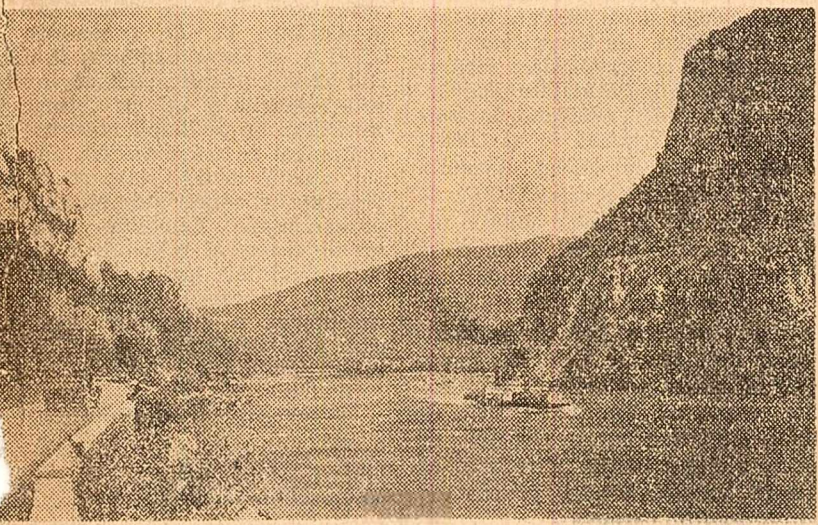
de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

de-a lungul anului 1964, cineal noi hidrocentrale. Fingărași, Pietra Neamț, Zănești, Costișa și parțial Buhuși, au îmbogățit peisajul moldovenesc și în același timp, tezaurul sistemului energetic național. „Closca cu pui de aur” (Bicazul și puiul săi energetici) dau Bistriței o strălucire crescută.

PE MERIDIANELE GLOBULUI

Din imensa bogăție a evenimentelor, succesorilor, încercărilor, grijilor care au conturat fizionomia anului 1964, corespondenții și colaboratorii ai ziarului nostru împărtășesc cititorilor impresii de pe meridianele globului. Poposind pentru perioade mai lungi sau mai scurte de timp în diferite țări, având contact nemijlocit cu oameni cu diverse profesii și preocupări, ei au fost marșuri gândurilor și năzuințelor acestora. Variate sînt obiceiurile popoarelor din Europa, Asia, America și Africa, multiple sînt formele în care se manifestă geniul și talentul lor. Comună le este tuturor popoarelor năzuința fierbinte spre libertate, progres social și pace, spre o mai bună cunoaștere reciprocă, dorința de a adînci colaborarea internațională, de a se da curs larg circulației continue de valori materiale și spirituale, de a-și folosi toate capacitățile în slujba dezvoltării economiei, științei și culturii, a ridicării necontenit a bunăstării lor.

Aceste năzuințe și frămîntări se reflectă în materialele ce urmează.

Dunărea se zburciună în viltoroarea gherdapurilor

PORTILE DUNĂRII

Un fir de apă se prelinge din fîna parcului ce adăpostește ruinele unui castel. După ce-și croiește drum printre copacii bătrîni, în marginea parcului îmbrățișează valurile globli ale pîrului Brigach. Aici, la Donaueschingen, prima poartă spre mîndriele continentului, se naște al doilea fluviu din Europa: Dunărea mult cîntăc de meșterii cuvîntului și ai melodiei.

Așadar, pornim cu Dunărea într-o zi de sîmbătă de toamnă. O cale anevoioasă, peste zidurile de pietre roșietice ale Jurei Suabe, din care se nădăucește pilcru de fagi și de mesteceni. Ne aflăm la o altitudine de cel mult 700 de metri, dar potecile bolovănoase accelerează respirația și parcă toarnă plumb în picioare. Dunărea însăși se fuzionează greu prin hățșul stîncilor solitare, pentru a orbești apoi, amelițată, printre lagune și turbării plîm la valea Leuchertului și a Lauterului, în pînă versanți păduși înalte în terase către piscurile stîncose, cu ziduri de castele părgăntie și sate vesele. Fluviul a depășit a doua poartă de piatră a cursului său superior și aleargă acum grăbit spre Lin, unde ne-nîmpină cele dintîi îmbarcațiuni. Un barcăgiu dololan ne invită să trecem în revistă capitala Wurttembergului din perspectiva apei și admirăm bătrînele ulițe ale orașului medieval, celebra catedrală gotică înălțată în a doua jumătate a secolului al XIV-lea, colinele din jur, defileurile Pădurii Negre.

Am ajuns curînd la cea de-a treia poartă a fluviului, mai mică, strîmțolul culcarea începe de la străvechea minăstire a Wellenburgului, îngustîndu-se încă mai mult la Abbach. Nu departe, la Regensburg, salutăm un șir de șlepurî rominești încărcate cu material lemnos. Cu o săptămîină înainte, mi se spune, au venit aici din România un transport de produse petroliere și un set de mașini electrotehnice. Vase vest-germane se pre-gătesc să pornească pe Dunăre în jos, spre porturile rominești, încărcate cu produse chimice și produse ale industriei siderurgice. Fosta Castra Regina, poarta sistemului de apă-roman dintre Rhin și Dunăre, a devenit o poartă a drumurilor comerciale spre răsărit. Viața își spune legile ei, inexorabilă, spulberînd neurgurile trecutului.

La Passau părăsim teritoriul Republicii Federale Germane și pătrundem în Austria. Fluviul devine aici o apă de cîmpie, doar la Devin și mai cu seamă la Porțile de Fier drumul se gîtuie, stîncile de gresie înălțate pe o lungime de 3 km înfruntă valurile. Dunărea se zburciună amarnic, în viltoroarea gherdapurilor, pentru ca chiar după ce a traversat defileul ca-tamelor — ultima poartă a marelui fluviu — să se desătușeze, îndreptîndu-se calm spre milenarul Pont Euxin, străjuit de vestigiile secularelor cetăți fortificate.

De la Ulm pînă la Viena, de la Bratislava pînă la Olenița — fosta fortificație a lui Constantin cel Mare — fluviul era un lanț de ziduri înalte în calea cotropitorilor. La Porțile de Fier se mai zărește urma cetății lui Galubac. În 1964 Porțile de Fier au strîmțit interesul lumii prin ceea ce urmează să devină. Cetatea luminii, pe care o construiesc aici meșterii romîni și iugoslavi, întrece măiestria tot ce s-a zidit pe malurile fluviului, simbolînd spiritul nou al vremurilor noastre, sensul și conținutul nou al istoriei pe care și-o făuresc popoarele țărilor socialiste.

Lată motonava „Olenița” ancorînd u turistii la Viena. Nu-i abstrahu fluviul, aici, în coasta frumoasei păduri leneze, ci verde asemeni arborilor e-și murmură povestirile. Orașul însă își primește oaspeții cu exuberanța unui peisaj de vară, pentru că vienezi — întocmai ca și romîni — știu să pronunțe cu căldura inimii cuvintele de „bun soșit”. De altfel, numai la o aruncătură de băc, ca o completare a scenei la care asistăm, un remorcher rominesc trage după sine o caravănă de șlepurî spre Linz — fosta cetate Lenea, azi centru industrial de seamă — iar un vas pe care filite pavilionul vestic se-n-

dreaptă cu utilaje în sens invers, spre Galați.

Încă înainte de a ajunge la Bratislava, Dunărea pîtrunde pe teritoriul Cehoslovaciei. De aici, marelui fluviu, lărgindu-și și adîncindu-și albia din poartă în poartă, străbate pînă la vărsarea sa în marele mealegu pe care se construiesc socialismul. Nu departe de Bratislava, fluviul împlectîndu-se printre sălcii și trestii la Gabčíkovo, acolo unde se vor înălța în curînd diguri insummersibile și două centrale hidroelectrice, pe malul slovac și pe cel maghiar, am înfilin, dincolo de capitala slovacă, tancuri petroliere sovietice și vase bulgare încărcate pe valurile Dunării ca niște soli ai prieteniei. Așadar, raportul nostru, mi s-a spus la Bratislava, deservește și Viena, în caz de timp nefavorabil. I s-a pută scrie „Viena II”. Dar nu numai atîi: geologii noștri prospectează în colaborare cu geologii austriece regiunea petroliferă de la granița noastră. Este o cooperare avantajoasă pentru ambele țări.

Nu departe de Komarno — șantierul construcțiilor de motonave moderne cehoslovace — fluviul schițează un cot și se-nădăucește brusc spre miazăzi. Curînd, oglînda Dunării reflectă vase multinaționale încărcate cu mărfuri în porturile Budapestei, Belgradului, la Ruse și Giurgiu, acolo unde malul bulgar și cel rominesc sînt unite printr-un pod de beton și de metal.

După război, traficul pe Dunăre a crescut ca de an. Transporturile de mărfuri ating cifra de 15 milioane tone. Dar constructorii romîni și iugoslavi vor țării la Porțile de Fier nu numai o gigantică uzină a luminii, ci și un întreg sistem de canalizare și regularizare a Dunării. Aceasta va îngădui navelor fluviale și maritimului de pe marea fluviu să sporească transporturile anuale de mărfuri pînă la 40—45 milioane de tone. Se vorbește că, la „comanda vremii”, s-a lansat ideea unui canal Rhin—Main—Dunăre care ar reduce distanța de la Galați la Rotterdam cu 2 500 km. Atunci Marea Neagră și Marea Nordului și-ar întinde mina, peste apele îngemănate ale Europei.

Oamenii stărnă, încetul cu încetul, lacetele care terocau drumul impetu al Dunării de-a lungul continentului. În locul cetăților au răsărit orașe moderne, marile șantiere navale, marile porturi comerciale, marile macarale și elevoatoare care se profilează peste apele cînd frămîntate, cînd liniștite, ca o înaltă chemare prietenească. Porțile Dunării se deschid larg, mereu mai larg, în calea semînjărilor Europei...

Horia LIMAN

IYANZA

Cînd soarele se duce la culcare arîndu-și în fugă ultimele raze purpurii peste frunzele palmierilor sau sita de nepătruns țesută de liane, peste savana întinsă ce n-o poți cuprinde cu ochii, o adiere răcoasă, înmiresmată, chemată parca de bătaia ritmică a tam-tam-ului imbie satul la sfatul de seară. La lumina furtună a flăcării, bătrîni cu pînă de nea deapănă molcom povești umitoare în care fapte petrecute cu veacuri în urmă se îmbină armonios cu fantezia și aspirațiile celor ce le-au purtat peste timp. Intr-o astfel de seară am auzit într-un sat guineez povestea lui Iyanza, erou a cîrui legendă este de fapt legenda întregii Africi. Văzînd că poporul său suferă, este asuprit, Iyanza l-a adunat grăndu-i:

Prietenii pregătiți-vă / O mare călătorie ne așteaptă / Eu sînt Iyanza și Nsongo este sora mea, / egală fiindu-mi mie. / Peste meleaguri vă vom conduce / Pînă la fluviul ce dă viață / Niemi și nimic nu ne poate opri.

Și astfel porni-a poporul Nkundu la drumul cel mare în căutarea fericii. Mulți ani trecuți, iar drumul acesta multe piedici avea! Iyanza a cunoscut furia leoaiciei, viclenia leopardului, lapșitatea și frica șacalului, lenenia hipopotamului și încăpățînarea rinocerului, dar pe toate le-a biruit. S-a sfîșit un Nsongo, cu bătrîni și viteji vîndători, iar poarta celor mulți l-a ajutat. Și ajungînd la fluviul vitat, Iyanza a spus din nou poporului său:

Lată-vă pămîntul! / Lucrați-l, faceți-l roditor! / Acest pămînt vă aparține / Triburile vecine sînt cu voi.

Iyanza simbolizează nu numai istoria zburciunată a continentului ci și năzuințele oamenilor lui de astăzi.

Străbătînd țări, traversînd fluvii, întînderi nesfîșite de nisip, savană sau junglă, de la abstrahu Mediterană pînă aproape de Ecuator l-am cunoscut pe Iyanza zilelor noastre. În Algeria el conduce fabrici sau ferme lupînd împotriva contrarevoluției, pentru consolidarea independenței țării sale. Pe aceste meleaguri Iyanza sprijînă măsurile de naționalizare, luptă pentru înfăptuirea reformei agrare, năzuind spre prefăcerea fundamentale în noua sa patrie. Dincolo de Sahara, în Mali, Iyanza a înfrîngit tehnica, construind în acest an prima fabrică a țerei republici. În Guinea, Iyanza a început să învețe buchiile pe copii cu fața de abanos și pîrul arihlonat, lumîndu-le mintea Iyanza de azi construiesc hidrocentrale pe fluviile Niger sau Volta. Cronica acestui an a consemnat cucerirea independenței de către Malawi și Zambia.

Intocmai ca în povestea lui Iyanza, înfrîntînd greutăți imense, milioane de africani luptă pentru independență, împotriva colonialismului în Angola, Mozambic, Guinea portugheză sau Rhodesia; în Republica Sud-Africană împotriva legiunilor rasiste. În Congo, care poriește legendele pare a fi țara de băștină a lui Iyanza, patrioții nu-și precepuiesc forțele pentru dobîndirea unei reale independențe, împotriva neocolonialismului.

Cînd tam-tam-ul începu cu mai mult foc, bărbății, grupîndu-se în mijlocul cercului, începură un dans, care alterna apoi cu cel al femeilor. Ei urmăreau cu simpatia pe care a manifestat-o și o manifestă poporul nostru pentru lupta curajoasă simbolizată de eroul legendar. Era dansul izbinii, al împlînirilor și totodată al îndemnului; căci povestea lui Iyanza nu se sfîrșise.

Augustin BUMBAC

Patrioți africani luptă pentru cucerirea independenței în Angola, Mozambic, Guinea portugheză... În cișeu: o imagine din Angola

CĂLĂTORIE CÎND FRAȚII SPRE CINCI MĂRI ȘI-AU DOBÎNDIT VEDEREA...

Vaporul nostru acostează pe Neva nu departe de fortăreața Petropavlovsk. Abia avem timpul să ne aruncăm privirile spre cupolele ei aurite și să cuprîndem într-un mic tur de orizont Ermitajul și Turul Amiralității, avîndu-ne majestuos spre înălțimile albastre.

— Andrei Ivanovici — i se adresează căpitanului unul dintre călători — aș merge cu dumneata pînă la capătul Pămîntului.

Cei din jur zîmbesc. Căpitanul ne privește câteva clipe cu seriozitate, apoi ni se adresează simplu:

— Ce-ar fi să mergem împreună spre Baku?

La Marea Caspică, peste continent, e ceva! — exclamă cineva.

Călătorii nu par uimiți. Știm cu toții că darea în funcțiune, în anul 1964, a unui obiectiv de asemenea proporții și însemnătate cum este canalul Volga-Baltica permite organizarea unor transporturi fără transbordare între porturile a cinci mări.

„Raketa” a lăsat în urmă Lenîngradul și gonește acum spre Vitegra; sirena salută vasele care trec din cînd în cînd pe lângă ea. Pe unul se zăresc piese mari de o formă deosebită: sînt turbinele pentru hidrocentrala de pe Enisei.

În zăre se văd coșurile fumegînde ale uzinelor metalurgice din Cerepoveț.

— Andrei Ivanovici — întrebă cineva — nu cumva altădată trecete pe aici canalul Mariinsk?

Căpitanul ne arată, undeva în dreapta, o construcție asemănătoare unui jghiab mare. Da, e canalul de pe vremuri la care lucraseră, cu sapa și lopeți, zeci de mii de oameni. Acum el a fost înlocuit de

moderna magistrală Volga-Baltica, lucrare ingenioasă și de proporții vaste, ce aduce un mare aport la înfăptuirea planurilor construcției comuniste.

„O voce anunță la microfon închiderea ecluzei. Porțile masive de oțel se apropie lin una de alta, apoi vase începe să urce ca dintr-o geatină spre parapetele de beton de deasupra noastră, unde ne întîmpină Alexei Solodov, șeful ecluzei, pe care o conduce de la masa de comandă.

„A doua zi, după un scurt popas la Goști, renumit mai ales prin vasele sale cu „pernă de aer”, ne oprim la Ulianovsk — orașul unde și-a trăit copilăria V. I. Lenin. Orașul nu mai seamănă cu Simbirsk-ul de altădată, „oras adormit, de negustori și funcționari”, cum îl numea scriitorul Goncarov. În port ne întîmpină macaralele electrice și sunetul de sirenă al vaporelor. Străzile orașului, cu noile rașone și blocuri municipale, sînt pline de fresmă.

Înainte de a ne imbarca pentru o nouă etapă a călătoriei, primim în depărtare la Marea Kubisev, care s-a născut după ce apele Volgăi au fost zăgăzuite la picioarele barajului de la Jiguli. Turbinele marii hidrocentrale de aici au o putere instalată de 2 300 000 kilowați.

„După ce am lăsat în urmă Astrahanul, vasul se avîntă pe valurile spumoase ale Caspice. Călătoria continuă pînă la „Pietrele Petrolului”, așa se numește orașul petrolier suspendat pe estacade în plină mare, nu departe de Baku. Sîntem invitați „în oras”. Ne-am plimbat pe... străzile lui. Pe străzile asfaltate sînt straturi de flori, magazine, chioșcuri cu ziare și fructe, un cinematograful. De pe aerodrom tocmă se înalță elicopterul cu poșta. Și toate acestea — în plină mare.

Peste cîteva zile, vasul ne aduce înapoi pe apele Volgăi, în sus, apoi prin canalul Volga-Don spre Rostov. El s-a avîntat pe valurile Mării de Azov și Mării Negre și a ancorat la Odessa.

Aș gheicit? Poate. Călătoria noastră a fost imaginată. Dar faptele amintite sînt intru totul reale. Cursa pe care am făcut-o noi, cu ochii minții, a săvîrșit-o acum cineva luni vasul „Baltiiski 18”, venind de la Murmansk încărcat cu apatită pentru uzinele chimice din Sumgait, un proaspăt orăș răsărit lîngă Baku. 5 630 km a străbătut vasul din Marea Bahrenț pînă la Baku.

Așa a fost deschis drumul către cele cinci mări — Bahrenț, Baltica, Caspica, Azov și Marea Neagră. În anul care a trecut oamenii sovietici au deschis un drum de apă peste continent.

Ambrozie MUNTEANU

Un tîmăr oculist din Caltanissetta, Luigi Piccardo, s-a oferit să-i opereze gratis. Și cînd eșarfele negre de pe ochi le-au putut vedea, cei 5 frați Rotolo au putut vedea pentru prima oară lumina din jur. Cineva le-a dat un album. Și i-a fotografiat în timp ce priveau imaginea unui pod din Florența, arcuit, ca un salt de căprioară încremenit, peste Arno. Am contemplat tulburat această scenă: știau care acel copii sicilieni că oameni de vîrstă părinților lor au trebuit să reconstruiască piatră cu piatră străvechiul pod din orașul lui Dante, căutîndu-i sfîrșimăturile risipite în apele fluviului toscan?

Înainte de a se retrage, la sfîrșitul războiului, armatele hitleriste au distrus aproape toate podurile de pe Arno. A scăpat nevătmăat numai Ponte Vecchio. Cel mai frumos dintre ele, operă din Renașterea a lui Ammannati, a fost sfîrșit de explozii. Dar nu numai Florența a trebuit să-și reconstruiască monumentele distruse. Poate că frații Rotolo au auzit în album și Pisa, Pisa al cărei nume se asociază în memorie cu cadencele lente ale hexametrelor lui Virgiliu și unde vîntul aduce în același timp aroma sărată a Mării Tirenene și răcoarea zăpezilor de pe Apenini. După aproape 20 de ani de la sfîrșitul războiului se mai lucrează și acum la vindecarea rănilor care au instingerat piatră șlefuită vreme de secole de artiști pisani. Celebru turn înclinat, cioplit în aceeași marmură albă de Carrara cu izvirții transcuide ca și statulele lui Michelangelo, a tresărit de mai multe ori — specialiștii se întreabă și astăzi cum de nu s-a prăbușit la căderea bombelor în apropierea lui.

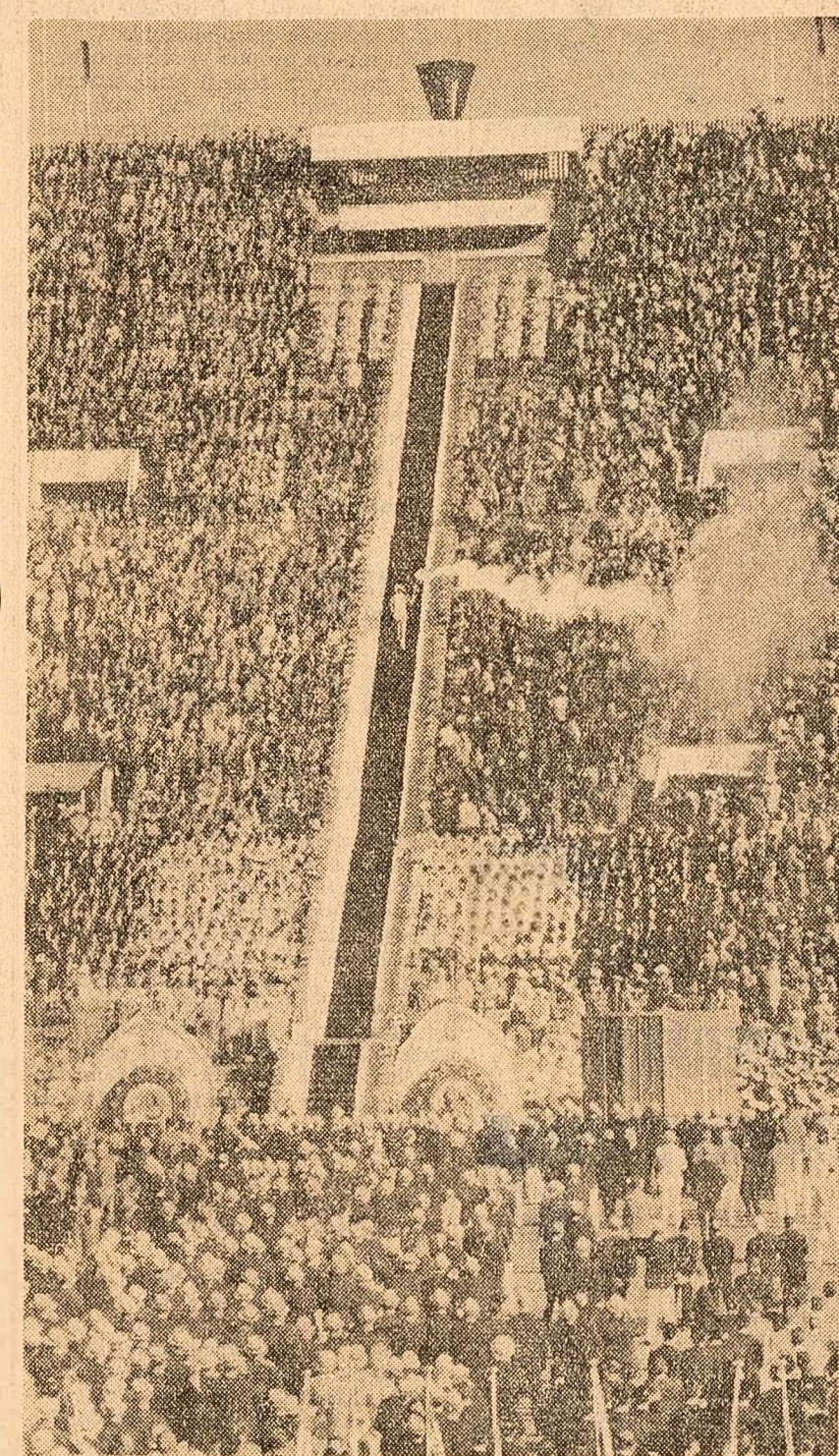
Capodopera lui Leonardo da Vinci, „Cina cea de taină”, numită de italieni, simplu, „Cena”, sau mai complet „Cenacolo Vinciano”, a fost produsă în miliardele de copii, dar mulți poate nu știu că originalul se află pictat pe zidul unui modest refectoriu dominican din Milano, transformat în grajd pe timpul unui război de acum un secol și jumătate și bombardat în ultimul război mondial. Ca să picteze, Leonardo de Vinci a urcat trei ani în fiecare zi în zori pe schele și n-a coborît decît noaptea. Un contemporan al său a povestit că marele artist rămînea ore întregi cu brațele încrucișate, medînd la cea mai armonioasă vibrație a culorii și două-trei linii trase cu penelul erau rezultatul unei zile întregi de reflecție. La intrarea acestui refectoriu am întîlnit un panou cu o fotografie zguduitoare: trei din cele patru ziduri ale încăperii erau transformate într-un morman de moloz; rămăseze solitare între dărîmături numai peretele pe care se afla capodopera lui Leonardo, acoperit cu o prelată ca să-l apere de ploii și de praful. Deducem o dată: 1943. Milano păstrază în această fotografie unul din cele mai dramatice rechiziții împotriva războiului. Lîngă ea mi-am amintit că Milano a fost în istoria sa de 48 de ori asediat și de 38 de ori cucerit, pierzînd în incendii acestor războaie cele mai multe din vestigiile sale antice. Poate că într-o zi se vor uita la fotografia rechizițiilor și cei 5 frați din Campobello di Licata. Și vor înțelege atunci scrierile primite din Florența de vînzător care i-a înfățișat după ce și-au recuștigat vederea: „Monumentele se cuceresc și se pierd”. (Monumentele se cuceresc și se pierd.)

Octavian PALER

CÎNTECELE SINAN CEAN-ULUI

Am ieșit din Hanceu, cunoscut din vechi timpuri ca oraș-paradis, după ce i-am admirat frumusețile naturale, vestigiile istorice și realizările din anii de după eliberare. Ne-am îndreptat cu mașina spre sud-vest și curînd ne-am întîlnit cu fluviul Sinan-Cean. El a fost martorul multor prefaceri de-a lungul secolelor. Pe valea lui, de o parte și de alta, s-a auzit scrișnetul de minie al sclavilor, chemarea lor la luptă. Lui i s-a urzînd în beznă încetușă purtătorii năzuințelor de libertate ale multor generații de asupriți.

Intr-unul din versurile sale poetul Liu Fan scria cu 1200 de ani în urmă: „Frumusețea fluviului va deveni faimoasă în întreaga Chină”. Poetul nu bănuia poate sensul faimei viitoare a fluviului. Fluviul a schimbat nu numai peisajul pe care l-a scăldat de-a lungul milenilor, dîndu-i acum o nouă strălucire; el și-a schimbat și caracterul, adap-

Torța purtată de 100 000 de lîneri japonezi prin toate colțurile țării avea să aprindă peste cîteva clipe flacăra olimpică...

tîndu-l cerințelor gigantice activității constructive a poporului chinez. Pe sub coama munților, soseaua urmărește paralel fișia argintie a apei. Plantații pitice de ceai împingesc pantele. Ne apropiem de un platou. Lanurile de orez sînt în pîrg, iar recoltaul trestiei de zahăr este în toi. Pe fluviu, șlepurile încărcate cu sare spre fabricile de zahăr materia primă.

Seară, după un drum de 150 km, am ajuns la cheile Tun Kuan, leagănele acum între ele de barajul ce adăpostește una din cele mai mari hidrocentrale din China. De aici a pornit ca un torent lumina. De atunci multe localități au căpătat o nouă strălucire. Ziua și noaptea, apele Sinan-Cean-ului acționează turbogeneratoare puternice. Ele furnizează energie electrică centrelor industriale Șanhai, Nankin și Fianceu, comunelor populare de pe o rază de 300 km. Noaptea, fluviul are un aspect feeric. Munții dimprejer sînt învăluiți în întuneric. Apa licăie la lumina becurilor, apoi, strînsă în cătușele barajului înalt de 105 m, trecînd prin corpur turbine, dă naștere șuvoaielor de electricitate.

Spre a zăgăzui fluviul a fost nevoie de o muncă titanică. S-a lucrat zi și noapte. După 180 de zile de muncă încoardată barajul a fost terminat cu o lună mai devreme decît era prevăzut. Am văzut Sinan-Cean-ului în zile de toamnă tîrzie. În căldura hidrocentralei se monta de corăz de 300 km. Noaptea, fluviul puseseră drept scop ca pînă la sfîrșitul anului s-o racordeze la sistemul ce alimentează prin mii de fire economie orașelor și satelor în plină dezvoltare de la poalele munților. În 1965 în localitățile din sudul Chinei se vor revîrsa noi torente de energie și lumină, căci constructorii continuă să lărgescă hidrocentrala, forțînd apele Sinan-Cean-ului să slujească cu toată puterea lor construcția socialistă.

S-a schimbat și înfățișarea cheilor Tun-Kuan. Pe valea fluviului neîmbîlznit trăiau acum 15 ani cîteva familii care-și duceau existența prin zădărnici încercări.

În unduirea sa molcomă Sinan-Cean-ului poartă cîntecele de izbîndă ale celor care au construit această cetate a luminii.

Vasile MIHAI

Essen (R. F. Germană) / demonstrație pentru pace și dezarmare, împotriva legilor excepționale

FLAGĂRA OLIMPICĂ NU SE STINGE

„Sayonara”. Ne vom reîntîlni în Mexico City în 1968. Flacăra de azi am avut înălțimea ei în anul 1964. Jocurile Olimpice din istoria noastră și totuși...

Cei ce au participat la Jocurile Olimpice din 1964 au fost tinerii și tineretea. „Sayonara”. Ne vom reîntîlni în Mexico City în 1968. Flacăra de azi am avut înălțimea ei în anul 1964. Jocurile Olimpice din istoria noastră și totuși...

„Fie ca idealurile radioase ale micărilor olimpice să contribuie și mai departe la cauza păcii în întreaga lume!” Cuvintele de salut rostite de Hirohito, cel de-al 124-lea Tenno (împărat), care au urmat lăgăsurii alor aprecieri asemănătoare făcute de conducătorii a numeroase state, reprezintă recunoașterea conținutului adînc umanitar ce caracterizează mișcarea olimpică.

Mai presus de amploarea spectacolului sportiv, de miliardele cheliuie pe prilejul lor, de uriaș publicitate de care s-au bucurat, Jocurile Olimpice de la Tokio au însemnat o reafirmare a dorinței universale de pace și de bună înțelegere între popoare, a năzuinței tinerilor din întreaga lume, răzătoare de răz, religie, patrie politică, să se înfrînă și să se întreprindă în spiritul prieteniei și al respectului reciproc.

Sportivii și spectatorii, înfrățiți prin același avînt generos, s-au dăruit la Tokio cu aceeași lăcrăzătoare momentelor dramatice ale jocurilor, în făcerea solemnă, de reculegere, care a salutat apariția primei limbi de foc deasupra stadionului ca și în aceea plină de nostalgie care a însoțit ultimele flăcări muribunde, în uralele care au înfrînțat pe Bikila Abebe, învingătorul cursei de maraton, ca și pe ultimul soșit, salutînd în persoana lor, deopotrivă, pe cei ce au știut să învingă ca și pe cei ce au înțeles să lupte pînă la capăt pentru prestigiul patriei lor.

Mai mult ca niciodată în trecut, o dată cu reieaua de televiziune devenită practic mondială, întreaga omenire este azi părtaşă marii sărbători a finerului, iar țara gazdă a devenit locul atenției întregii lumi.

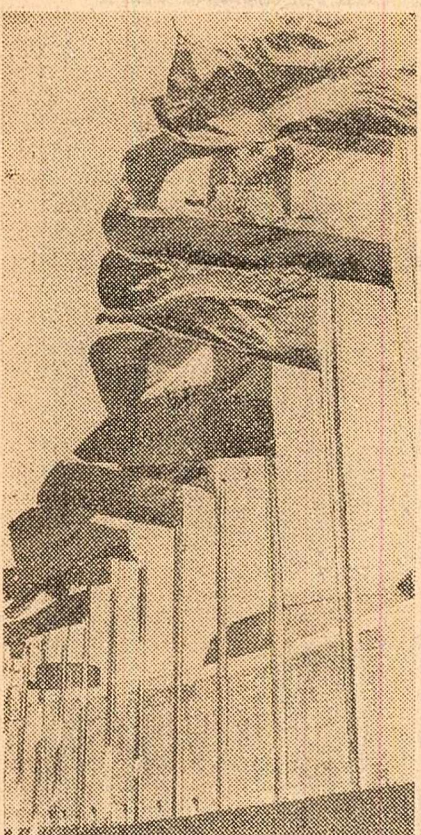
Și totuși, cu toate succesele ei, mișcarea olimpică se află abia la jumătatea drumului, marcat de marile interese și nîm de ea în rîndul guvernanților, al educatorilor, al publicului. În concepția lui Coubertin, fondatorul ei, acesta e momentul care permite trecerea la pregătirea fizică și educația morală a întregii tinereți în care Coubertin vedea un mijloc de a lupta pentru înțelegere, prietenie și pace între popoare.

Undeva, pe acest drum, mișcarea olimpică se înfrînă cu propunerea țării noastre privind măsurile pentru promovarea în rîndurile tinereții la idealurile păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Al. ȘPERCO

PE MERIDIANELE GLOBULUI

TELEGRAME EXTERNE

115 steaguri flutură acum, la sfârșitul anului 1964, în fața sediului O.N.U.

1965 - ANUL COOPERĂRII INTERNAȚIONALE

A intrat adine în tradițiile umanității obiceiul ca fiecare început de an să fie marcat în mod festiv, iar oamenii de pe toate meridianele să-și adreseze reciproc urări de prosperitate și fericire, realizarea năzuințelor lor de pace și progres.

Și niciodată ca în vremurile noastre, când fața lumii se înnoiește continuu, când cuceririle științei și tehnicii scot la lumină nepuizabile comori de energie, deschizând perspective nebănuite de îmbunătățire a vieții omului, dorința popoarelor de apropiere și unire a eforturilor lor în vederea realizării acestor perspective, a apărării păcii nu s-a vădit cu atâtă pregnanță. Ca unul care am călătorit adesea prin diferite țări m-am putut convinge personal de această stare de spirit a opiniei publice.

Este vorba aici de o tendință obiectivă care-și află izvorul în înseși realitățile lumii contemporane. Este vorba de o tendință care-și are rădăcinile în cadrul procesului de dezvoltare a societății umane, în cadrul procesului de trecere de la societățile feudale la societățile capitaliste, și în cadrul procesului de trecere de la societățile capitaliste la societățile socialiste.

Unii salută această inițiativă cu entuziasm, alții o văd ca pe o încercare de a impune o direcție în rezolvarea marilor probleme ale zilelor noastre.

Ca să-ținem al României socialiste încercăm un simțământ de mândrie că țara noastră, alături de celelalte țări socialiste și alte state iubitoare de pace, a militat și militează neabătut pentru normalizarea relațiilor între state, pentru normalizarea relațiilor între statele socialiste internaționale, înțelegere și prietenie între popoare. În sensul activ pe care îl acordă noțiunii de coexistență pașnică, înțelegem poziția ei constructivă în problemele relațiilor internaționale, concepția ei potrivit căreia toate popoarele pot și trebuie să-și ducă contribuția la dezvoltarea unui schimb permanent de bunuri materiale și valori spirituale, în interesul lor propriu și al omenirii în general.

Este suficient să parcurgi coloanele zărilor în care sînt consemnate călătoriile făcute în alte țări de soli ai poporului român, sau acelea întreprinse în România de diferite delegații străine, acordurile încheiate de țara noastră cu alte țări — pentru a căpăta o imagine a vastelor noastre activități pe acest tărîm. S-ar cuveni subliniați cu deosebire contribuția dusă la dezvoltarea relațiilor economice între state, prin propunerile făcute de reprezentanții noștri în cadrul Organizației Națiunilor Unite, al conferinței O.N.U. pentru comerț și dezvoltare de la Geneva și al altor forumuri internaționale.

Am avut nu o dată prilejul să am aprecieri frumoase la adresa României, în legătură cu eforturile ei în neputență spre crearea unui climat de destindere și cooperare rodnică între popoare și care își găsește o puternică expresie în acțiunile întreprinse de ea pentru promovarea bunelor relații între state pe plan regional. Aceste acțiuni găsesc în sprijinul lor asemenea condiții propice, cum sînt vecinătatea geografică a țărilor, o mai apropiată cunoaștere a popoarelor, unele asemănări de limbă și de cultură, tradiții de prietenie și, mai presus de orice, dorința comună de a trăi în pace și a dezvolta o colaborare reciproc avantajoasă. În aceeași ordine de idei, amintiți de propunerile române privitoare la Balcani. Deși au trecut ația ani de cînd au fost formulate (1957 și 1959), aceste propuneri, tinzînd la înfăptuirea unei înțelegeri multilaterale interbalcanice și transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, sînt întregul actual.

Reuniunile internaționale la care am participat în ultima vreme, întîlnirile cu numeroși reprezentanți ai vieții publice din alte țări mi-au înghîdit să-mi dau seama în modul cel

mai direct de prestigiul de care se bucură în lume țara noastră, politica ei de pace și colaborare. Cu ni-mi-am propus — și nici n-ar fi fost posibil în cadrul unui scurt articol de ziar — să mă refer la toate problemele internaționale, ca și la multiplele posibilități existente pentru promovarea apropierii și colaborării între popoare.

Aș vrea să subliniez însă speranța mea, ca și a milioanei de oameni de pretutindeni, că în noul an toate țărilor, toți factorii de răspundere politică din lume vor acționa pentru reușita acțiunii pornite prin rezoluția O.N.U. în ce privește țara noastră, nu mă îndoiesc că ea își va aduce întreaga contribuție la desfășurarea cu succes a „Anului cooperării internaționale”.

Prof. univ. M. GHELMEGEANU

SEZON BRITANIC

Încă de pe timpul cînd cartografia anticilor greci imagina, dincolo de negurile, un teritoriu fără contururi și populații denumite generic „hiperboreeni” — oameni ai Nordului — în iernile cu noaptele lungă mijlocie închipuiri de basme, nederapitate de milii repetat al datinei și ritului. Sîrșitul lui decembrie era pentru insularii britanici unul din episoadele festive ale bălăcii cu natura: în fața frigurilor încă, cu voluminoasă cupă în miini, dans și rida sfidînd înghețatele vînturi care băteau în adăpostul de piatră dură.

Anul Nou a rămas și azi, pentru scoțieni, cea mai importantă sărbătoare din calendar.

În plumburiul peisaj hibernal, străzile marilor orașe primesc o substanțială suplimentare de lumină și podoboabe scintiltoare, decur sub care tradiția face cauză comună cu reclama.

Este perioada cînd britanicii cumpără — mai puțin pentru ei și mai mult pentru rude și prieteni. E obiceiul „micului pecheșel”, care aglomerează pînă la refuz ofițele postale și care de regulă reflectă un încetăținit spirit practic: se trimit o pereche de papuci (pentru buci), un fular (pentru mici și mari), o cravată, baiste (de sezon!), cărți, jucării. ...Plăcerea e a atenției, a surprizei, a postășului care bate la ușă și care intră asfel în concurență cu pitorescul personaj cu barbă albă și mantie roșie.

Febră cumpărătorului e un bun prilej pentru negustor. Acum, se poate vinde nu numai marfa proaspăt adusă, ci aproape orice obiect — fie vechi, fie demodat, fie la sold — dacă e ambalat în celofan cu steluțe și brazi și cu panglicuș roșii. Grăbiții și strîniți sînt cei mai expuși; englezul e de obicei calm și calculat.

Largă piață Trafalgar, locul preferat al cumpărătorilor și al mișingurilor londoneze, este dominată de masiva coloană a amiralului Nelson. În imediata apropiere, scrierile macarale au ridicat în piciorare un rând de peste 30 de metri. E darul Norvegiei, trimis an de an, după ultimul război, ca simbol al recunoștinței pentru ajutorul britanic dat rezistenței norvegiene împotriva hitleristilor, ca simbol al năzuinței oamenilor spre pace.

Sînt zile anume cînd britanicii primește sau face vizite. Vremea și sănătatea sînt principalele subiecte și abia după epuizarea lor se trece la situația politică și economică, măsurile și remediile laboriste, suprataxarea vamală, neplăcerile steluțe și brazi și cu panglicuș roșii. Rezultate bilanțiere ale balanței comerciale — încă deficitară — în timp ce alții nu-și fac iluzii cu privire la marile eforturi care mai trebuie depuse pentru ușurarea poezilor lăsate moștenire de conservatori. Înimile caritabile răspund apelurilor organizațiilor de binefacere și lasă cîțiva pence în așa-numitele „Christmas boxes” (cutii de crăciun) pentru cei săraci. „In această zi — scrie revista „She” — este fapt real că mulți locuitori ai planetei noastre vor rămîne subînțrîși, în timp ce o minoritate va avea pres multă mîncare și probabil că-și va strica digestia”.

Ca în nepieritoare opere ale

lui Dickens, Anul Nou vine și astăzi, pe meleagurile britanicilor, cu risete dar și griji, cu lumini multe și cu eternelle speranțe, tradiționale și ele. Iar urarea le e caldă și sinceră cînd își adresează unul altuia — „A happy New Year” (An Nou fericit).

L. RODESCU

REVELION LA + 30°

Din pricina fuzelor orare, Anul Nou sosește în Brazilia după multe popasuri pe alte meridiane. Peisajul în care-și face apariția este în multe privințe diferit de cel cu care sîntem obișnuiți la noi. Rupi ultima filă din calendar, dar termometrul arată invariabil treizeci de grade (plus) la umbră. În grădini și parcuri pajștea verde e brăzdată în straturi de flori multicolore, iar pe nisipul faimoaselor plaje carocane furnicar de corpuri bronzate pînă la pirjolire lucește în bătaia razelor de soare.

Ambianșul estival prin excelență. Și totuși e revelion. Încă de pe la începutul lui decembrie, în vitrinele magazinelor a apărut chipul bonom al moșneagului specializat în distribuire de daruri copiilor cu referințe de bună purtare. Marii ei desenează acum pe moșii filantrop cu o lălbă deblă, compromis de efeciele inflației. Prin anunșuri în ziare, ori așize pe stradă, firmele comerciale divulge publicului o șire emoționantă: cică, ele preferă să lucreze în pierdere, numai pentru ca clienții lor să poată cumpăra mai ieftin ce au nevoie. „Cumpărați acum și plătiți la anul” — invită reclamele. Cumpărătorii sînt prudenți; mai ales că „pînă la anul” e o chestiune de zile. După aprecierile care se fac, însemnate stocuri de mării vor rămîne în rafturi. Prețurile descurajează și pe cei cu posibilități medii.

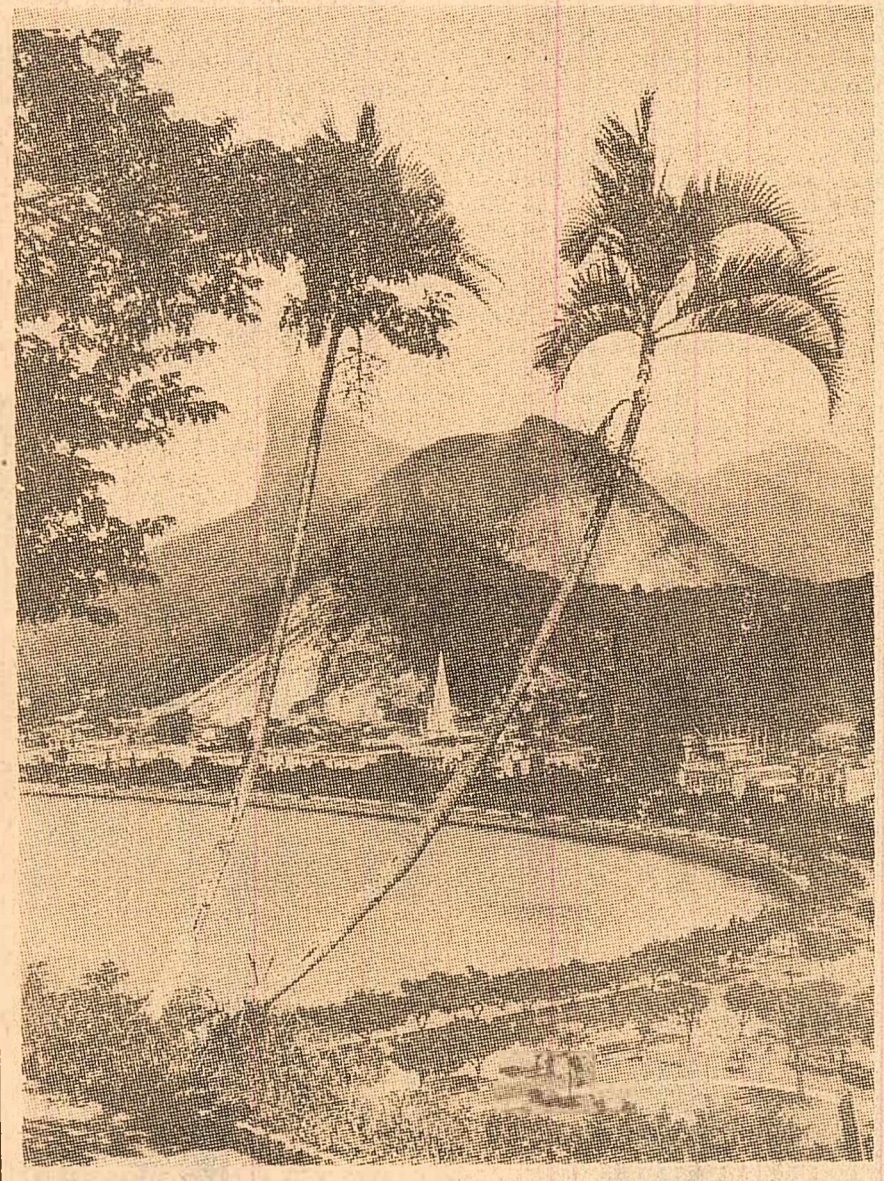
Ca și în alte părți, sfîrșitul de an e un prilej de bilanț. Concluziile inserate în edițiile festive ale ziarilor și revistelor sînt în genere severe. Observatorii constată că a trecut un an de zguduiți, frustrări și incertitudini care s-au răsfîrșit favorabil asupra panoramei economico-sociale și politice a țării. Revista „Manchester” considera chiar că „în calendarul național a fost un an practic pierdut”. Totuși, se găsesc și latruri pozitive: în 1964 au fost descoperite imense rezerve de petrol în statul Sergipe, iar în agricultură s-au anunșat recolte promițătoare. Predomină părerea că, oricît de mari ar fi dificultățile actuale ale Braziliei, sînt totuși mai mari posibilitățile poporului ei de a învinge ceea ce stă în calea progresului și bunăstării sale.

Tradiția populară conferă revelionului cariocan, de fapt un fel de avanpremieră a carnavalului, care se sărbătorește în Brazilia, un farmec aparte. Observatorii constată că a trecut un an de zguduiți, frustrări și incertitudini care s-au răsfîrșit favorabil asupra panoramei economico-sociale și politice a țării. Revista „Manchester” considera chiar că „în calendarul național a fost un an practic pierdut”. Totuși, se găsesc și latruri pozitive: în 1964 au fost descoperite imense rezerve de petrol în statul Sergipe, iar în agricultură s-au anunșat recolte promițătoare. Predomină părerea că, oricît de mari ar fi dificultățile actuale ale Braziliei, sînt totuși mai mari posibilitățile poporului ei de a învinge ceea ce stă în calea progresului și bunăstării sale.

Tradiția populară conferă revelionului cariocan, de fapt un fel de avanpremieră a carnavalului, care se sărbătorește în Brazilia, un farmec aparte. Observatorii constată că a trecut un an de zguduiți, frustrări și incertitudini care s-au răsfîrșit favorabil asupra panoramei economico-sociale și politice a țării. Revista „Manchester” considera chiar că „în calendarul național a fost un an practic pierdut”. Totuși, se găsesc și latruri pozitive: în 1964 au fost descoperite imense rezerve de petrol în statul Sergipe, iar în agricultură s-au anunșat recolte promițătoare. Predomină părerea că, oricît de mari ar fi dificultățile actuale ale Braziliei, sînt totuși mai mari posibilitățile poporului ei de a învinge ceea ce stă în calea progresului și bunăstării sale.

Revelionul actual are pentru Rio de Janeiro o semnificație deosebită. El coincide cu pregătirile în vederea sărbătoririi a patru sute de ani de la întemeierea orașului, care va avea loc în martie viitor.

Vasile OROS

Golful Botafogo și unul din frumoasele bulevarde ale orașului Rio de Janeiro

La Națiunile Unite

Alegerea membrilor CONSILIUL DE SECURITATE A RELUAT DEZBATEREA ÎN PROBLEMA CONGOLEZĂ

Amendamentul proiectului de rezoluție propus de mai multe țări africane

NEW YORK 30 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. și-a reluat marți după-amiază dezbaterile în problema congoleză. Reprezentantul Guineei, Achkar Maref, vorbind în numele mai multor țări africane, a insistat asupra adoptării unui amendament la proiectul de rezoluție, prezentat de Maroc și Coasta de Fildeș, înainte ca acesta să fie supus la vot. El a reamintit rezoluția Consiliului Ministerial al O.U.A., care cere Consiliului de Securitate să condamne intervenția militară a S.U.A. și Belgiei ca o acțiune care a subminat eforturile O.U.A. de a obține reconcilierea națională în Congo, să recomande soluția africană în problema Congoului și să ceară tuturor statelor interesate să colaboreze cu O.U.A. pentru a contribui la reglementarea problemei congoleze. În amendamentul propus de el se cere eliminarea din proiectul de rezoluție a paragrafului prin care secretarul general al O.N.U. este însărcinat „să supravegheze aplicarea acestei rezoluții, să urmărească evoluția situației din Congo și să prezinte un raport Consiliului de Securitate”, și înlocuirea lui cu următoarea formulă: „Consiliul de Securitate cere Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 54 al Cartei O.N.U., să țină la curent Consiliul cu orice acțiuni pe care O.U.A. le va întreprinde pe baza acestei rezoluții”. Reprezentantul Guineei a subliniat că dacă acest amendament nu va fi adoptat, cele 18 state africane, care au cerut convocarea Consiliului de Securitate, se vor împotrivi adoptării proiectului de rezoluție propus de Maroc și Coasta de Fildeș. Reprezentantul Coastei de Fildeș, Arsene Usher, a refuzat să accepte amendamentul propus de reprezentantul Guineei.

Vietnamul de sud

Agencia France Presse relatează că lupte violente s-au desfășurat timp de peste 48 de ore în jurul orașului Binh Gia, situat la 65 de kilometri sud-est de Saigon între partizani și trupele guvernamentale. Orașul a fost atacat și ocupat luni după-amiază de unitățile de partizani. Trupele guvernamentale s-au retras suferind însemnate pierderi. Marți trei companii guvernamentale transportate cu 25 de elicoptere și sprijinite de 14 avioane de vînătoare și bombardament au încercat fără succes să ocupe orașul. Ele s-au lovit de o rezistență îndrăznică a partizanilor. Trei elicoptere au fost doborâte, iar alte două avariate. Binh Gia mai fusese ocupat de partizani la 5 decembrie.

TRUPE PORTUGHEZE „DE ÎNTĂRIRE” ÎN ANGOLA

Patrioții angolezi și-au intensificat acțiunile

CAIRO 30 (Agerpres). — Forțele de eliberare din Angola și-au intensificat în ultimele zile atacurile împotriva trupelor colonialiste portugheze, a anunșat la 29 decembrie un purtător de cuvînt al guvernului revoluționar al Angolei. Principalele atacuri ale patrioților angolezi au fost declanșate în regiunea centrală a Angolei, unde se găsește și cartierul general al trupelor portugheze. Mai mulți soldați portughezi au fost omorîți și au fost capturate, de asemenea, numeroase arme. Ca rezultat al intensificării luptei patrioților angolezi, guvernul de la Lisabona a hotărît să trimită noi trupe de întărire.

Noul Congres al S. U. A. se întrunește la 4 ianuarie

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Luni 4 ianuarie, noul Congres al S.U.A. se va întruni pentru prima oară la Washington. Cu acest prilej, atît democrații cit și republicanii vor avea de rezolvat o serie de probleme privind posturile de conducere din Congres.

În urma alegerii lui Hubert Humphrey ca vicepreședinte al S.U.A., devine liber postul de lider al majorității democratice din senat. Trei senatori își dispută acest post: John Pastore, cu tendințe liberale, conservator, Mike Monroney și sudistul Russel Long. Pînă acum președintele Johnson nu a dat indicații asupra persoanei pe care o preferă, ceea ce ar fi clarificat situația.

William Miller, candidat republican la postul de vicepreședinte al S.U.A., pierde în aceeași zi mandatul său în Camera reprezentanților.

Lupte violente lingă Binh Gia

Agencia France Presse relatează că lupte violente s-au desfășurat timp de peste 48 de ore în jurul orașului Binh Gia, situat la 65 de kilometri sud-est de Saigon între partizani și trupele guvernamentale. Orașul a fost atacat și ocupat luni după-amiază de unitățile de partizani. Trupele guvernamentale s-au retras suferind însemnate pierderi. Marți trei companii guvernamentale transportate cu 25 de elicoptere și sprijinite de 14 avioane de vînătoare și bombardament au încercat fără succes să ocupe orașul. Ele s-au lovit de o rezistență îndrăznică a partizanilor. Trei elicoptere au fost doborâte, iar alte două avariate. Binh Gia mai fusese ocupat de partizani la 5 decembrie.

SEUL 30 (Agerpres). — Agencia Reuter transmite, citind o sursă din Seul, că guvernul sud-coreean a cerut la 30 decembrie Adunării Naționale să aprobe trimiterea unui corp militar format din 1200 de tehnicieni în Vietnamul de sud.

Hallek, care deține acest post din 1959. Contracandidat este Gerald Ford. Din punct de vedere politic o schimbare nu ar însemna însă mare lucru, deoarece Ford este tot atît de conservator ca și Hallek. În senat, șeful fracțiunii republicane, Everett Dirksen, nu are contracandidat, deși el este cel care a făcut propunerea de desemnare a candidaturii prezidențiale a lui Barry Goldwater.

O dată cu întrunirea noului Congres se termină și mandatul senatului Goldwater, pe care acesta l-a deținut timp de 12 ani. Astfel, Goldwater părăsește viața politică a Washingtonului și pierde o platformă importantă pentru activitatea sa ulterioară în partidul republican.

William Miller, candidat republican la postul de vicepreședinte al S.U.A., pierde în aceeași zi mandatul său în Camera reprezentanților.

Alegerile din Nigeria boicotate de opoziție

LAGOS 30 (Agerpres). — Alegerile parlamentare de la 30 decembrie din Nigeria au avut loc în ciuda puterii nicio opoziții a grupării Partidului din U.P.G.A. (Marea Alianță Pro-rezistență Unită). Această decizie, scrie agencia France Presse, confirmă a succedut primul ministru Balewa — unul din liderii Alianței Naționale Nigeriene (N.N.A.) — în diferența sa cu președintele țării, Azikiwe, care, după cum s-a mai anunșat, opta pentru amînarea alegerilor parlamentare. Într-un comunicat de publicitate la 29 decembrie din U.P.G.A. se făcea cunoscut că membrii acestei grupări politice vor boicota alegerile și își vor retrage tot candidații de pe listele electorale. În comunicat se arată printre altele că „nu există condiții care să asigure libertatea și corectitudinea alegerilor parlamentare”. Totodată, un purtător de cuvînt al U.P.G.A. a declarat că președintele țării nu s-a pronunșat în favoarea desfășurării la 30 decembrie a alegerilor, așa după cum a comunicat ministrul fașei al informațiilor.

IN GRECIA

Se așteaptă o remaniere

ATENA 30. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite Deputatului Tsirimokos, considerat oficial ca lider al „aripii de stînga” a centrului, a publicat un articol în ziarul „To Vima” (guvernamental) în legătură cu problema remanierii care este așteptată în Grecia. El scrie că, după toate indiciile, „de data aceasta, remanierea are un sens larg și mai adînc ca de obicei”. În cursul anului 1964, s-a realizat o operă importantă, dar metodele folosite în exercitarea puterii sînt susceptibile de îmbunătățire.

Referindu-se la acest articol, ziarul „Avghi” scrie că Tsirimokos exprină ceea ce au înțeles aproape toți partizanii centrului și anume că prezent se impune consolidarea juridică a democrației. Cercurile politice democratice consideră că ceea ce reiese din constatări și afirmații lui Tsirimokos este necesitatea în gîlăzării partidului comunist, deși nu declara acest lucru.

„To Vima” publică un comentariu în care cere ca remanierea guvernului să fie imediată și cit mai larg

În prezent în Elveția se află peste 700 000 muncitori străini, dintre care 400 000 sînt italieni. În industria de confecții sau în construcții unul din doi muncitori este străin. Salariul proveniți din alte țări predomină printre cei din hoteluri, restaurante, precum și în agricultură. Numeroși străini fără nici o calificare sînt folosiți la serviciile de salubritate. Față de acest află s-au ivit unele acțiuni de protest cerînd o „limitare a imigrărilor”. Ca urmare a acestor cereri, parlamentul federal a amînat sine die ratificarea convenției italo-elvețiene asupra imigrării muncitorilor, care trebuie să intre în vigoare la 1 ianuarie 1965. Guvernul italian a protestat împotriva acestei amînări dacă convenția intra în vigoare, termenul în care muncitorii instalați în Elveția și-ar fi putut duce familiile s-ar fi redus de la 3 ani la 1 an și 6 luni. În fotografie: unul din plebisците din cantona la care s-a cerut limitarea intrării în țară a muncitorilor străini.

SCURTE ȘTIRI

BAGDAD. Justificînd respingerea de către Irak a propunerilor societății petroliere străine privind reglementarea problemei redeventelor petroliere, ministrul irakian al petrolului, Abdel Aziz Al Wattari, a declarat că aceste propuneri conțin condiții care contravin intereselor țării: una dintre condiții este cererea societăților de a li se acorda prioritate în viitoarele concesiuni petroliere; propunerile companiilor străine prevăd stabilirea prețului petrolului după criterii care ar provoca Irakului o pierdere de 2,5 milioane dolari. (Cinci țări membre ale O.P.E.C. au acceptat propunerile companiilor străine).

VARȘOVIA. Agenția P.A.P. anunșă că la 29 decembrie a.c. W. Gomułka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., l-a primit pe sir George L. Clutton, ambasadorul Angliei în Polonia.

BUENOS AIRES. În capitala Argentinei n-a apărut ieri nici un ziar. Federația muncitorilor tipografi a declarat o grevă de 24 de ore, ca urmare a refuzului proprietarilor tipografiilor de a satisface revendicările muncitorilor privind mărirea salariilor.

BERLIN. După cum transmite agencia A.D.N., între reprezentanți ai unor organizații de comerț exterior ale R.D. Germane și un congres de produse chimice din S.U.A. au loc tratative cu privire la cumpărarea unei licențe pentru producția de fibre sintetice. Firme americane au cumpărat de la R. D. Germană o licență pentru producția țesăturilor „Malimo”. Agenția A.D.N. menționează, de asemenea, că R.D.G. a dus cu succes tratative cu mai multe țări și firme capitaliste.

PARIS. Franța a anunșat hotărîrea de a reduce de la 1 ianuarie 1965, cu 10 la sută, tarifele vamale pentru bunurile industriale și agricole importate din celelalte țări ale Pieței comune. Un comunicat al Ministerului de Finanțe arată că noile reduceri obligă economia franceză să se dezvolte în așa fel încît să fie capabilă să facă față concurenței străine.

PHENIAN. La 29 decembrie, Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a primit delegația guvernamentală a Republicii Congo (Brazzaville), condusă de Matsika Aime, ministrul transporturilor și lucrărilor publice. A avut loc o convorbire prietenească, în cursul căreia conducătorul delegației congoleze a înmînat lui Kim Ir Sen un mesaj din partea lui Alphonse Massamba Debat, președintele Republicii Congo.

NEW YORK. Curtea federală din Macon (statul Georgia) a respins acuzațiile împotriva a șase rașiși, membri ai organizației teroriste Ku Klux Klan, implicați în omorîrea profesorului de culoare Lemuel Penn. Un reprezentant al Ministerului Justiției a declarat, în legătură cu hotărîrea Curții federale, că, în prezent, se studiază problema eventualei deferiri a acestui caz Curții supreme a S.U.A.

WASHINGTON. Senatorul Goldwater a declarat liderul Partidului republican că el va „considera înlocuirea lui Dean Burch, președintele Comitetului național al partidului, ca o măsură îndreptată împotriva sa. (După înfrîngerea lui Goldwater la alegerile prezidențiale, înlăturarea lui Dean Burch a fost cerută insistenț de către aripa moderată a partidului). Agențiile de presă remarcă însă că, în ciuda avertismentelor lui Goldwater, se așteaptă ca la întrunirea Comitetului național al Partidului republican să se hotărască înlocuirea lui Burch.

HAGA. După cum relatează agencia D.P.A., la Haga a avut loc o reuniune de protest a sindicatului pescarilor olandezi la care s-a luat hotărîrea ca pescarii să-și înceteze activitatea pînă li se va gănita acordarea unui salariu lunar minimal de 400 de guldeni. De asemenea, pescarii cer îmbunătățirea sistemului de premii.

IERUSALIM. Siria și Israelul au avertizat plingeri Comitetului O.N.U. de supraveghere a armistițiului în legătură cu un schimb de focuri care s-a produs marți la frontiera dintre cele două țări.

IN GRECIA

Se așteaptă o remaniere

ATENA 30. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite Deputatului Tsirimokos, considerat oficial ca lider al „aripii de stînga” a centrului, a publicat un articol în ziarul „To Vima” (guvernamental) în legătură cu problema remanierii care este așteptată în Grecia. El scrie că, după toate indiciile, „de data aceasta, remanierea are un sens larg și mai adînc ca de obicei”. În cursul anului 1964, s-a realizat o operă importantă, dar metodele folosite în exercitarea puterii sînt susceptibile de îmbunătățire.

Referindu-se la acest articol, ziarul „Avghi” scrie că Tsirimokos exprină ceea ce au înțeles aproape toți partizanii centrului și anume că prezent se impune consolidarea juridică a democrației. Cercurile politice democratice consideră că ceea ce reiese din constatări și afirmații lui Tsirimokos este necesitatea în gîlăzării partidului comunist, deși nu declara acest lucru.

„To Vima” publică un comentariu în care cere ca remanierea guvernului să fie imediată și cit mai larg